

co vás zajímá z Miletína a okolních obcí

Sousedské listy

Vydává Město Miletín

září 2019

Oslava narozenin do třetice na hřišti

Ve druhé polovině září oslavila jedna z nejznámějších osobností našeho města kulaté narozeniny. A že padesátka opravdu kulaté výročí je, nebylo možné tuto událost přehlédnout. I když samotnému aktérovi se do toho ze začátku moc nechtělo.

Poprvé jsme na hřišti před rokem oslavili krásné výročí narození bývalého fotbalisty pana Oldřicha Voňky. V prosincovém čísle jsme si připomněli oslavu kulatých narozenin jednoho z nejvěrnějších miletínských fotbalistů pana Antonína Krause. Do třetice se oslav, tentokrát 50. narozenin, opět chopil fotbalový oddíl. Důvod byl jasný: oslavencem byl předseda Sportovního klubu Miletín pan Miroslav Nosek, každému ve městě známý hlavně jako náš pan starosta.

22. září, přímo v den narozenin, před fotbalovým utkáním *Miletín A versus Jičín B*, poděkovali fotbalisté obou našich mužstev panu starostovi za dlouholetou aktivní práci ve Sportovním klubu a za podporu miletínského sportu, hlavně pak fotbalu. Připravili pro něho, jak vidíme na fotografii, fotbalový dres s padesát-

kou, lahvinku dobrého červeného a dort jako fotbalový míč.

Pro ty, kteří pana starostu tolik neznají, uvádíme některé detaily z jeho života.

Narodil se ve Dvoře Králové nad Labem, prvních pět let bydlel s rodiči v Lipnici u Dvora Králové. Od roku 1975 pak žili na Zdobíně. Do první třídy chodil na Trotinu a od roku 1976 do Miletína, kde vychodil celou základní školu. Jako žák hrál fotbal za SK Miletín a vztah k fotbalu mu zůstal už na celý život. Vystudoval střední průmyslovou školu v Hradci Králové a v roce 1999 promoval tamtéž na Vysoké škole pedagogické v oboru sociální patologie a prevence.

Po vojně se oženil s manželkou Janou. V zimě 1992 se přestěhovali do bytu v bývalém domě služeb, který si sami přebudovali. Narodila se dcera Nikolka a poté syn Miroslav. V Miletíně si pak manželé koupili starší domek, který si svépomocí zrekonstruovali a žijí tam dodnes.

V letech 1990-1992 pracoval pan starosta v miletínské Tibě a po jejím uzavření přešel k Policii České republiky. Deset let pracoval na obvodním oddělení Hořice.

Díky svému vztahu k fotbalu byl několik let předsedou fotbalového oddílu a poté už víc jak deset let je předsedou Sportovního klubu Miletín. Trénoval svého času také fotbalové žáky a dorostence. Mnoho let je členem sboru dobrovolných hasičů Mi-letín a také členem místní skupiny Českého Červeného kříže.

V zastupitelstvu města Miletín byl od roku 2002. Od června 2003 jako uvolněný místostarosta, od roku 2006 do současné doby je starostou.

Co přát panu starostovi do další padesátky? Kromě obligátního zdraví, štěstí, pohody v rodině a splnění všech přání také dostatek užitečných nápadů směřujících ke zvelebování našeho města. Dostatek trpělivosti při opakovaném zpracovávání žádostí o dotace i následně při výběrových řízeních na realizaci takto penězi podpořených akcí. A konečně i radost ze hry jeho oblíbeného fotbalového mužstva.

S použitím informací od Bc. Miroslava Noska napsala a vyfotografovala Iva Reichlová

Na slovíčko s panem starostou

IR: Pane starosto, nejlíc naše občany bude zajímat osud pošty.

MN: To, že se Česká pošta snaží snížit počty poboček, je známá věc, děje se to již několik let. Vede ji k tomu především snížení nákladů a nedostatek pracovníků. Otázkou bylo, kdy to přijde do Miletína. Už to přišlo, a tak jsme to začali řešit. Není to tak jednoduché, ve hře je mnohem víc faktorů. Jednoznačně je třeba říct: ano, pošta v Miletíně musí být zachovaná.

Podle zákona musí sice v obci být pošta zachovaná, ale: buď ředitelství České pošty nabídne místní pobočku jakémukoliv partnerovi, což může být fyzická nebo právnická osoba, která bude poštovní služby poskytovat v jakémkoli objektu. Nebo je pobočka pošty nabídnuta městu. To je nejlepší varianta, protože město získává pravomoc nad jejím provozem: kdy bude otevřena, co se tam bude provozovat, kdo tam bude pracovat.

Další hrozba, kterou je třeba brát v úvahu, je zákonem daná dosažitelnost pošty do 10 kilometrů. Hořice jsou od nás šest kilometrů, takže by nám hrozilo, že může být pošta zavřena úplně. A ještě: už teď se rozjíždějí poštovní automaty, které nahrazují poštovní pobočky.

Jsem přesvědčený o tom, že jediný způsob, jak tady poštu zachovat tak,

aby skutečně fungovala, je převzít ji pod město. Pokud si ji nevezmeme, hrozí, že to nebude tak, jak my budeme potřebovat. Nebo že pošta časem nebude vůbec.

Počítáme už se spojením pošty s infocentrem, sídlo by obě instituce měly v budově, kde dnes pošta je.

Samozřejmě to s sebou nese zvýšené náklady, minimálně o jednoho a půl pracovníka navíc. Pošta ale přispívá pravidelnou měsíční částku na provoz a něco za výkony.

Jak už jsme psali v minulém čísle, svolali jsme schůzku starostů z okolních spádových obcí. Všichni jednohlasně chtějí, aby se pošta zachovala. Souhlasili s tím, že budou na provoz pošty přispívat částku spočítanou podle počtu obyvatel v jejich obci.

My zajistíme veškeré současné poštovní služby a navíc můžeme rozšířit

a upravit otevírací dobu, zvýhodnit ji pro občany. Nestane se tedy pak to, že by pošta byla jeden nebo dva dny zavřená.

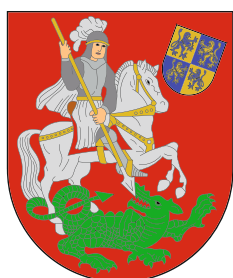
Jistě je to další práce navíc, další starosti, ale obec není podnikatel, musí zaručit služby. Otázky, kolik na tom proděláme, jsou zbytečné. Obec nemůže vydělávat, je nositel služby.

Náklady na platy budou asi 350 tisíc Kč na osobu ročně. Sníží se ale platbami, které budeme dostávat od České pošty.

Prostory současné pošty kompletně zrekonstruujeme: výměna podlah, oken, elektřina, plyn, bezbariérový přístup přímo z náměstí. Prostě všechno tak, aby to odpovídalo požadavkům doby a aby to sloužilo oběma pracovištím. V první části bude umístěno infocentrum, v zadní pošta.

Dohodli jsme se v zastupitelstvu, že České poště nabídneme uzavření smlouvy o smlouvě budoucí. Hlavně proto, aby to skutečně nepředali někomu bez nás. My jako město bychom začali poštu provozovat nejspíš od 1. září 2020. Budeme mít dostatek času nejenom na rekonstrukci, ale také na shánění peněz. Požádat o dotace, nebo čerpat z našeho rozpočtu na rok 2020. Dáme si na celou přípravu dostatek času.

Pokračování na str. 3

Sousedské listy č. 3/2019 vyšly 27. září 2019 v Miletíně
Periodický tisk Města Miletín. Četnost vydání: 4x ročně. Evidenční číslo: E 14408
Vydavatel: Město Miletín, náměstí K. J. Erbena 99, 507 71 Miletín, IČO 00271811

Redakce: e-mail: novinymiletin@seznam.cz; telefon: 724 040 412

Vedoucí redaktorka: PhDr. Iva Reichlová

Redaktoři rubrik: Bc. Miroslav Nosek, Mgr. Stanislava Hlaváčková, Bedřich Hak,
Bc. Tomáš Hlavatý, Bc. Ondřej Machačka, Zdeněk Paulus, Jan Vaniš

Korektura: Vítězslava Tučková, Mgr. Gabriela Reichlová

Tisk: ARPA-tiskárna Dvůr Králové nad Labem

Příští číslo vyjde v prosinci 2019, uzávěrka 2. prosince 2019

IR: *To je potěšující zpráva. Když už jste začal o dotacích, jak to s nimi bude letos?*

MN: Jsme v období, kdy zjišťujeme, jaké dotace budou vypsané, rozmýšlíme se, o jaké požádat.

Hlavním tématem je sucho. Mnoho dotačních programů, které se objevují, se týká zadržování vody v systému, zastínění stromy atd.

Ale to nejnejdůležitější je podívat se na hospodaření zemědělců. Myslím tím zemědělce všeobecně. Zemědělci musejí změnit pohled na hospodaření s půdou. Dnes to jsou veliké lány, které obhospodařují těžké stroje tak, že půdu spíše udusávají. Nepoužívá se hnůj, nahrazují ho chemikáliemi, které půdu ničí.

Největší tlak na zemědělce může a měl by vyvinout majitel pole nebo pozemku, který jim půdu pronajímá. Majitel zodpovídá za to, jestli tato půda za 30 let ještě vůbec něco vyprodukuje a jestli tam vůbec nějaká zemina bude. Větší zodpovědnost má ten, komu půda patří, než ten, kdo ji obdělává. Zákon umožňuje majitelům půdy při uzavírání smluv se zemědělci si jasně určit nejen na kolik let, ale také jak se tam bude hospodařit, jak se budou pravidelně střídat plodiny, jaké plodiny se tam budou pěstovat. Každý rok se musí provádět namátkový rozbor půdy, zda se to horší nebo lepší. Skutečnost je taková, že o pozemky v nájmu se zemědělci většinou nestarají tak jako o svoje vlastní.

Další oblast: pozemky se musí rozdělovat. Na pozemcích, které pronajímáme zemědělcům, máme spoustu bývalých cest, které nám patří a které jsou skrz pole. Chtěli bychom je vrátit. Obnovit je tam, kde budou zkracovat cesty lidem, vysázet kolem aleje. Cesty, které by se nevyužívaly, obnovit jako meze, vysázet tam keře, křoviny, vrátit tam živočichy a tím zadržovat vodu.

Silným trendem je vrácení stromů do obcí a my ho budeme podporovat. Byl jsem v létě v Kielu, a byť je to město, kde nemají problém s vodními srážkami, je to město plné stromů. Má tam jednoznačně přednost zeleň. Samé rybníčky, parky, stromy, keře. Budeme to také dělat. Tam, kde to jen trochu půjde, vysázet vhodné stromy, keře, křoviny. Zadržovat vodu a zastínit prostor.

Ještě se vrátím k lesům. Přišli jsme o všechny smrkové lesy, ale naštěstí stát rozhodl zalesnit vzniklé plochy až do pěti let. Podle našich zkušeností si za tu dobu les poradí sám. Víme, že v něm vyrostou ty stromy, které tam patří. Příroda sama si rozhodne, co v lese zůstane.

Se zadržováním vody souvisejí dotace na to vyhledávané. Chceme je využít. Jsou rozděleny na působení mimo obec a na působení uvnitř obce. Na zastupitelstvu jsme se dohodli, že vytvoříme komisi z odborníků a dobro-

volníků, kteří budou ochotni skutečně pracovat a připravovat podklady pro získávání dotací a následně jejich použití. Projít Miletín a okolí s odborníkem a navrhnout, co se kde dá zlepšit a udělat.

Další dotaci bychom chtěli získat na rekonstrukci domu, který jsme koupili. Po rekonstrukci budeme mít další pečovatelský dům s několika byty. Na takové akce se dají sehnat téměř 100% dotace.

Také chceme požádat o dotaci na zateplení mateřské školy, je to naše jediná nezateplená budova. Další dotace bude na rekonstrukci chodníku mezi Miletínem a Trotinkou.

Jaké dotační tituly budou vypsané a jak při žádostech dopadneme, to se uvidí v příštím roce. Když se nezadaří teď, budeme to zkoušet dál. Třeba dotaci na sokolovnu jsme dostali až na pátou žádost. Z našeho rozpočtu počítáme dál se zvelebováním koupaliště a kempu.

Pane starosto, děkuji za rozhovor. Vaše informace si čtenáři jistě přečtou se zájmem.

Iva Reichlová

Dne 9. listopadu 2019

se bude konat v miletínské obřadní síni

slavnostní vítání občánků.

Rodiče miminek starších 3 měsíců s trvalým pobytem v Miletíně, Rohoznici, Červené Třemešné, Zdobíně, Úhlejevě, Borku a Vřesníku se mohou hlásit nejpozději do **15. října** osobně v kanceláři u Aleny Jalové nebo na e-mailu jalova@miletin.cz

Základní škola K. J. Erbena informuje

Úvodní slova paní ředitelky

Po dvou měsících se žáci vrátili plni zážitků zpět do školních lavic. Prázdniny střídá realita a přichází mnoho změn – ať už první den ve školce, ve škole, přestup na střední školu či návrat po mateřské znovu do zaměstnání. Je to doba plná emocí a zvykání si na nový režim.

Touto cestou bych chtěla přivítat hlavně ty nejmenší, před kterými se otevírá úplně nový svět. První zářijové pondělí přivedlo do lavic naši základní školy 14 prvňáčků. V tomto školním roce u nás plní povinnou školní docházku 167 žáků, 89 na prvním stupni a 78 na stupni druhém. Rodiče 2 žáků požádali o individuální vzdělávání, další 3 žáci plní povinnou školní docházku v zahraničí.

Ti starší, kteří dnes nesedí v lavicích poprvé, už o škole leccos vědí. Ale to nejdůležitější si uvědomí teprve s odstupem let. Školu školou totiž nedělají tabule, učebnice nebo písemky. Školu školu dělají učitelé a žáci a především vztahy mezi nimi. Jsou-li tyto vztahy plné důvěry a vzájemného respektu, nechybí-li v nich nezbytná disciplína, pak ve škole zákonitě vládne zdravé a tvůrčí ovzduší. Taková škola nemůže být neúspěšná.

Je normální, že každodenní život tu a tam přináší nedorozumění, napětí, konflikty. Tento fakt ale sám o sobě nemusí nutně znamenat zhoršení atmosféry ve škole. Jednou z nejdůležitějších věcí, kterou by se měli žáci naučit, je hledání řešení podobných situací. Úloha pedagoga jako osobnosti je v tomto směru nezastupitelná. A právě takové chvíle v životě školy, které na učitele a sílu jeho osobnosti kladou zvýšené nároky, jsou důvodem, proč si na svou paní učitelku nebo pana učitele rádi vzpomeneme ještě po letech. Velmi si přeji, aby se naše škola vyznačovala přátelskou atmosférou a vzájemným respektováním, ohleduplností a snahou si pomáhat.

Pedagogický sbor tvoří 18 zaměstnanců. Součástí školy je školní družina se dvěma odděleními pro 50 žáků. Je umístěna v přízemí školy. Žákům nabízí dostatek odpočinkových, sportovních a zá-

bavných činností. Obě místnosti jsou propojeny a vybaveny vkusným nábytkem s množstvím pomůcek a hraček. Při pobytu venku je často využívána i zahradní učebna v parku u školy.

V mateřské škole jsou dvě oddělení s kapacitou 40 míst. O vzdělávání a výchovu zde pečují 3 učitelky, jedna školní asistentka a provozní pracovnice.

Kolektiv školní jídelny tvoří 3 kuchařky a vedoucí. Zajišťují stravování dětem MŠ, žákům ZŠ a také všem našim zaměstnancům. Vaří hlavní jídlo s polévkou, dětem MŠ dopolední přesnídávku a odpolední svačinu.

Ekonomickou oblast zabezpečuje jedna pracovnice. O čistotu a pořádek se stará tým tří pracovníků.

Jako vždy bude školní rok přerušena řadou prázdnin. Jako první přijdou podzimní prázdniny, které budou od pondělí 28. do středy 30. října. První pololetí skončí ve čtvrtek 30. ledna 2020.

V novém školním roce přejeme žákům úspěchy a dobré výsledky, spoustu nových poznatků, zážitků a kamarádů, rodičům hodně optimismu a dobrou spolupráci s naší školou.

Mgr. Jana Velichová
ředitelka ZŠ a MŠ Miletín

Eko škola

Naše škola se na jaře přihlásila do dlouhodobého projektu nazvaného Ekoškola. Konala se první schůzka zástupců všech tříd a žáci dostali dostatek času na vymyšlení ekologických nápadů realizovatelných na naší škole. Veškeré vymyšlení a realizace bude na dětech. Věříme, že je tento projekt nejen osamostatní, ale zároveň ponoukne k větší potřebě starat se o naši planetu s tím, že nejdůležitější je začít u sebe.

Miletínské dívky opět v celostátní soutěži Oděv a Textil Liberec 2019

Letos se již potřetí zúčastnily dívky naší základní školy celostátní soutěže Oděv a Textil Liberec 2019. 18. září předvedly v aule Technické univerzity v Liberci dvě módní kolekce: Bytosti nad námi a Doba plastová.

Práce na kolekcích započala již v dubnu, kdy se dívky rozhodly opět se do soutěže přihlásit. Náměty, kresby, návrhy... Další přípravy vrcholily koncem prázdnin, kdy se již scházely ve škole, aby svým kolekcím daly ten správný šmrnc. Hledaly vhodnou hudbu, vymýšlely choreografii. Zapojily samy sebe i rodiče, kteří své děti v zaujetí práce všemožně podporovali. A to se odrazilo i na výsledku!

Profesionální porota obodovala kolekci Doba plastová nejvyšším počtem bodů a děvčata si tak z Liberce odvezla již potřetí krásnou trofej prvního místa.

Kolekce Bytosti nad námi sice neobzvlášť žádná z hodnocených míst, ale byla také velmi kvalitní a propracovaná. Konkurence byla totiž letos veliká.

Dívkám k jejich úspěchu gratuluji! Musím dodat, že letos to byla opravdu jen jejich výhra. Pracovaly s nasazením, pílí a velkou kreativitou. Sama jsem si letos užila roli malé rádkyně a pomocnice. Dík patří i moji kolegyni Martině Holmanové, která s námi v Liberci opět byla. Pomohla nám s těmi holčičími záležitostmi. Z učitelky se proměnila na kosmetičku a maskérku. Děkuji také rodičům, kteří se zapojili a v hojném počtu nás podpořili v hledišti. A také těm, kteří nám fandili z Miletína.

Bc. Markéta Fojtíková

Plánované akce

Celoškolní projekt k 17. listopadu

Těšíme se i na novinku v podobě Vánočních dílen s rodiči, o nichž vás budeme včas informovat.

Mgr. Jana Tomková

Začátek školního roku v mateřské škole Korálka

Letní prázdniny skončily a s námi se rozloučilo deset našich kamarádů, kteří postoupili o další stupeň výše ve svém životě a nyní již navštěvují první třídu základní školy.

Na uvolněná místa bylo přijato deset nových dětí. Z toho vyplývá, že kapacita naší školy je pro nový školní rok 2019/2020 opět plně naplněna 40 dětmi. Novým kamarádům se snažíme pomáhat, radit a nabízet jim spoluúčast ve hře.

Nejdůležitější pro nás všechny na začátku školního roku je naučit se dodržovat bezpečnostní a společenská pravidla. Mezi společenská pravidla patří: chováme se k sobě hezky, pomáháme si navzájem, uklízíme po sobě, dodržujeme dohodnutá pravidla, nasloucháme jeden druhému, když spolu mluvíme, oslovujeme se jménem, mluvíme klidným hlasem, necháme druhého domluvit, přijdeme k sobě a tvoříme pro radost.

Všechna tato pravidla dětem přibližujeme vytvořenými piktogramy, které nás ve škole obklopují a připomínají se. Naše dlouholeté zkušenosti nám říkají, že když se toto zvládne, tak je pak kolem nás pohoda.

Doufáme, že i v průběhu letošního roku se nám opět podaří vytvořit příjemné a pohodové prostředí, ve kterém se budeme všichni cítit dobře.

Personální obsazení v závěru předchozího školního roku prošlo jednou změnou. Nadále s dětmi pracují tři učitelky: Lenka Chlubnová, vedoucí MŠ, Lucie Vašátková a Lucie Ondráčková. Na místě školní asistentky zůstává Zuzana Makovičková. Změna nastala na pozici školnice. Ze zdravotních důvodů

odešla stávající pracovnice a na její místo jsme přijali paní Helenu Fuchsovou z Miletína. Ta se stará o to, abychom měli kolem sebe čisto, vše pěkně upravené, vždy a včas připravenou stravu.

Dále chceme velmi poděkovat zřizovateli za to, že se již během prázdnin začala řešit otázka bezpečného přístupu do MŠ.

Na pokyn pana starosty Miroslava Noska začali zaměstnanci technických služeb města Miletín budovat vchod do mateřské školy z Bidlovy ulice.

Následně v průběhu září pokračují práce na zbudování příjezdového a odjezdového parkoviště pro rodiče dětí z téže ulice.

Jak to u nás vypadalo ve dnech výstavby můžete vidět na fotografiích. Věříme, že toto řešení bude z bezpečnostního hlediska ku prospěchu nám všem.

Lenka Chlubnová
za kolektiv MŠ

Podívejte se, jak se buduje nový bezpečný vchod do mateřské školy a parkoviště pro rodiče:

Léto v Dámském klubu

V době letních prázdnin jsme v letošním roce nezapomněly. V rámci Svatojakubského jarmarku a u příležitosti oslav 895. výročí historicky první zmínky o Miletíně jsme ve Spolkovém domě přichystaly výstavu ručních prací, obrazů a dalších výrobků amatérských umělců Miletína a okolí. Naši spoluobčané, a bylo jich téměř třicet, zde prezentovali své záliby a koníčky: obrazy, fotografie, vyšívání a háčkované ubrusy a dečky, pletené části oděvů, košíky z proutí, šité kabelky, šatičky na panenky. Úspěšnost a návštěvnost byla veliká. Kdo navštívil, ten neprohloupil. A ostatní se mohou těšit opět za 5 let.

Slunečný čtvrtek 22. srpna nás zastihl na pěším výletě v okolí Miletína. Do Lázní Běláhrad jsme dojezdy autobusem a cílem výpravy byly Byšičky a kostelík v Červené Třemešné. Odtud jsme původně plánovaly dojet autobusem domů. Procházka Bažantnicí, samotný výšlap na Byšička a hlavně příjemné počasí nás přivedly na myšlenku dojít pěšky až domů. A tak jsme kostelíku v Červené Třemešné zdálky pouze zamávaly a přes Tetín, Vlkanov a Miletínek ušly krásných 12 km pěšky do Miletína. Přestože jsme byly v malém počtu, pouze 4, výlet se nám moc líbil a plánujeme na příští rok další.

Již tradičně - čtvrtým rokem - zakončujeme v září letní sezónu opé-

káním uzenin nebo jiných dobrot na Naučné stezce K. J. Erbena. Nejinak tomu bylo i letos. Ve čtvrtek 19. září se nás sešlo 14 a i když bylo trochu větrno, posezení se líbilo a opečené buřty chutnaly skvěle.

A co ještě plánujeme na poslední měsíce roku 2019?

Podle počasí návštěvu kozí farmy, nové techniky ručních prací, povídání o knížkách v místní knihovně, výrobu vánočních dekorací a posezení u cukroví.

Nápadů je zatím dost a velmi rády mezi sebou přivítáme další nové tváře. Tak přijďte mezi nás.

Stanislava Hlaváčková

Klub přátel Karla Jaromíra Erbena

Znovuodhalení pamětní desky na rodném domku Jana Nepomuka Lhoty

Klub přátel K. J. Erbena se rozhodl, že tento miletínský rodák si zaslouží, aby na jeho rodném domě čp. 87, tzv. Stará pošta, byla znovu umístěna pamětní deska.

15. října 2019 v 18 hodin ve Spolkovém domě

proběhne vzpomínkový podvečer na tuto významnou osobnost. Byl to současník K. J. Erbena. Narodil se také v roce 1811 a zemřel 13. října 1890. Je autorem knihy „Miletín nad Bystřicí“.

Po skončení programu se přesuneme k jeho rodnému domu, kde bude slavnostně odhalena

pamětní deska. My, pamětníci, si ji ještě pamatujeme a ani nevíme, kdy a proč byla odstraněna.

Růžena Hellingerová

Okénko do knihovny

Josef Škvorecký (27. 9. 1924–3. 1. 2012)

Josef Škvorecký se narodil v Náchodě v rodině bankovního úředníka. Studoval na gymnáziu a po maturitě v roce 1943 byl pracovně nasazen jako pomocný dělník. Ve volném čase hrál v náchodské jazzové kapele.

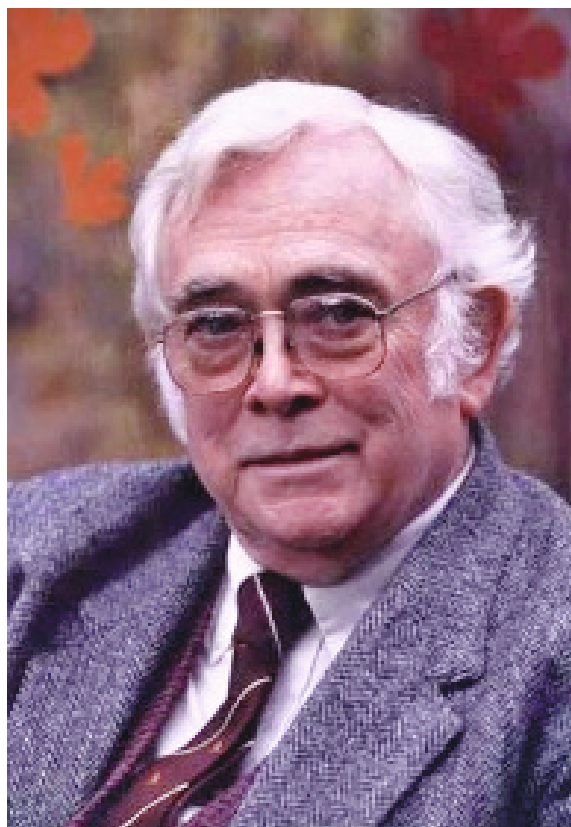
Po válce začal studovat lékařskou fakultu Univerzity Karlovy, ale po roce přešel na studium angličtiny a filozofie na UK. Po skončení studia učil krátce na středních školách v Polici a v Hořicích. V roce 1951 promoval a získal titul PhDr. Pak nastoupil dvouletou vojenskou službu u tankového praporu v Mladé. V roce 1963 se ženil se Zdenou Salivarovou a stává se spisovatelem na volné noze. Předtím pracoval v několika pražských nakladatelstvích jako redaktor.

Za své aktivní vystupování na konci 60. let 20. století byl Josef Škvorecký kritizován normalizačními komunisty, bylo také zastaveno vydání jeho knihy Tankový prapor. Proto v roce 1969 využil přednáškového turné po USA a spolu se svou manželkou emigroval do Kanady.

V Torontu získal práci na univerzitě jako profesor literatury, divadla a filmu. S manželkou zde založil exilové nakladatelství, které se specializovalo na vydávání původní české beletrie. Za tuto činnost byl po roce 1989 mnohokrát oceněn.

Mezi nejznámější romány Josefa Škvoreckého patří prvotina Zbabele. Dále pak detektivní povídky Smutek poručíka Borůvky nebo Hříchy pro pátera Knoxe. Největší popularitu mu však přinesl filmový přepis jeho románu Tankový prapor.

Ačkoliv Josef Škvorecký zemřel v roce 2012, jeho odkaz je v české literatuře stále přítomný. Spisovatelovo jméno nesla např. pražská Literární akademie-Soukromá vysoká škola Josefa Škvoreckého, která ale ukončila činnost v roce 2016.

PÁTRÁNÍ PO NEJSTARŠÍ KNIZE V MILETÍNĚ A OKOLÍ

K 895. výročí historicky první zmínky o Miletíně vyhláší knihovna **velké pátrání**. Nahlédněte do svých poliček s knihami, zda tam máte velmi, opravdu velmi starou knihu. Je možná v rodinné knihovničce, možná v zastrčené poličce na půdě? Může to být kniha pohádek, příběhů, kuchařka, učebnice atd. Měla by být alespoň stoletá, ale pokud bude mít i mladší kniha nějaký zajímavý osud nebo je pro vás něčím vzácná, pochlubte se s ní. Rok vydání najdete buď na titulním listu nebo vzadu v tiráži.

Chcete-li se pátrání zúčastnit, přineste knihu do knihovny k zapůjčení a k okopírování titulního listu. Pátrání bude ukončeno **31. října 2019**.

Přinesené exempláře budou vystaveny v knihovně.

Majitel nejstarší nalezené knihy bude odměněn.

Povídání o pátrání i o vítězné knize zveřejníme ve 4. čísle Sousedských listů.

XXIV. Divadelní Erbenův Miletín

Divadelní soubor Erben připravil již po čtyřicetileté pro všechny věkové kategorie podzimní představení v nesoutěžní přehlídce divadelních souborů.

Za finanční podpory Města Miletín a obecního úřadu Rohoznice.

12. října – 15. prosince 2019

Sobota 12. 10. v 19.30 hodin

Divadelní ochotnický spolek Dobrovodští kohouti z. s.

Habaděra

Bláznivá komedie Michaela Cooneyho.

Režie Michal Pavel

Neděle 13. 10. v 15 hodin

Divadelní soubor DiPoNa Louňovice

Alenčiny rošády

Na motivy knížky Alenka za zrcadlem. Dětské představení.

Režie Josef Pšenička

Sobota 9. 11. v 19.30 hodin

Divadelní soubor NA TAHU při MKS Červený Kostelec

Detektor lži

Černá groteska mapující drsný život v ruském manželství.

Režie Marcela Kollertová

Neděle 10. 11. v 15 hodin

Divadelní spolek Vojan Libice

Měla babka čtyři jabka

V každém jablíčku je jedna pohádka. Dětské představení.

Režie Jaroslav Vondruška

Sobota 30. 11. v 19.30 hodin

Divadelní spolek Jirásek Nový Bydžov

Hospoda Na mýtince

Volné zpracování známé hry Divadla Jára Cimrmana.

Režie Pavel Klepač

Neděle 1. 12. v 15 hodin

Malé Vinohradské divadlo D21

Ferda mravenec

Dětské představení.

Režie Marie Míková

Po představení mikulášská nadílka.

Sobota 7. 12. v 19.30 hodin

SDS Erben, Miletín

Z pohádky do pohádky

Pásmo pohádek se zpěvy inspirované operkami Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře.

Režie Vladimír Kněžourek

Neděle 15. 12. v 15 hodin

SDS Erben, Miletín

Z pohádky do pohádky

Repríza pásma pohádek se zpěvy. Dětské představení.

Režie Vladimír Kněžourek

Divadelní představení

proběhnou v sále Sousedského domu Miletín.

Vstupné dospělí: 80 Kč

Děti na dětská představení: 50 Kč

Předprodej na večerní představení:
Informační centrum Mateřídouška, náměstí K. J. Erbena, Miletín.

Organizátor:

Spolek DS Erben, Miletín

Děkujeme sponzorovi

S.A.M. Holding Jaroslav Šimek

Divadelní konání

Ani se mi nechce věřit, že nás stále neopouští chuť, fantazie a snaha dělat divadlo. Jarní přehlídku vesnických divadelních souborů v dubnu jsme úspěšně prokonali.

Letošní podzim opět nemůžeme vynechat. Jsme v jednání se šesti soubory, které nám nabízejí inscenace pro dospělé i pro malého diváka.

Úspěšně reprizujeme inscenaci Zátíší s loutnou v Třebnouševsi, v Kacákově Lhotě v divadle Za sloupem! a v Hořicích.

O inscenaci Staré pověsti české je takový

zájem, že se nemůžeme snad ani sami nabízet. Divadelní soubor uvedl tuto inscenaci jako první v Hankově domě ve Dvoře Králové. Musíme ji tam hrát ještě dvakrát v září. Pozvali nás také do lázní Velichovky. Tak trochu výjimečná akce byla 21. září: benefiční představení ve Vesci u Prahy. Náš soubor uvedl inscenaci zdarma, jako dar této akci.

A jakou novou premiéru připravujeme? Uvádění dvou her dává možnost uspokojit zájem většího počtu herců. Dále je dobré, že se kolektiv rozšířil o nové herce.

Ale to se mi i tak zdálo málo. Myslím na

budoucnost. A proto jsem se rozhodl novou inscenaci vytvořit převážně s dětmi. Využít jejich zájem, pěvecké i hudební nadání, což umožní vložit do inscenace hlavně zpěv a hudbu. Něco jako operetka nebo muzikál.

Po různých žánrech, které jsme v poslední době uvedli, nabídnout zase něco úplně jiného. Název se teprve rodí, ale nejspíš „Z pohádky do pohádky“.

Premiéra je naplánovaná na závěr podzimního cyklu, tedy na 7. prosince.

Držte nám palce.

Vladimír Kněžourek

Rodný domek Karla Jaromíra Erbena

Již druhým rokem mám tu čest provázet v rodném domku K. J. Erbena a v klášterních sklepech. Skoro každá prohlídka má něco do sebe a je originální. Někteří návštěvníci se vracejí pravidelně a je moc milé, že vozí své děti a vnoučata, aby se podívaly, kde oni vyrůstali. Pyšně ukazují mladší generaci místa, kde zažívali nějaká dobrodružství.

Přijíždí i lidé, kteří sbírají různá vydání pohádek nebo Kytice, jeden pán jich má doma prý již asi 80 (Kytice od roku 1853 vyšla již více než 200krát).

Je až neuvěřitelné, co všechno se já, jako průvodce, dozvím od návštěvníků. Kromě informací o Erbenovi a různých teoriích o klášterních sklepech, to jsou i prosté věci, které naši předci znali, ale nám už jsou cizí.

Jako například FIDLOVAČKA. Nikdy jsem přesně nevěděla, co by to mohlo být. A přitom jsme se o ní všichni učili ve škole, protože ze stejnojmenné hry pochází naše hymna. A jednou v neděli odpoledne jeden milý starší pán kouká na naši sbírku ševcovského náčiní, které ukazujeme v horní komůrce jako připomínku povolání tatínka Jana Erbena. A najednou povídá: „Jé, to znám, můj dědeček byl švec a máte tu i fidlovačku!“ a natáhl se pro malý předmět úplně na kraji.

A tak už vím, že fidlovačka je nástroj, kterým se hladila kůže k podrážce, jednalo se o tzv. fidlování. Přeneseně to byla i ševcovská slavnost, o které vypráví divadelní hra J. K. Tyla, v níž poprvé zazněla píseň Kde domov můj.

Pokud byste chtěli vidět fidlovačku na vlastní oči, přijďte se na ni podívat do rodného domku, máme tam dokonce dvě!

Alena Bendová

Pozvánky na akce

Knihovna K. J. Erbena
zve na besedu

Mgr. Jaroslava Čady

o knize

DVA KAMARÁDI

Skutečný příběh dvou vojáků
na sočské frontě

za 1. světové války.

Vyprávění s promítáním
a ukázkou dobových artefaktů.

Středa 23. října 2019

od 16:30 hodin

Spolkový dům Miletín

Přijďte povzbudit
naše mladé hasiče!

Okresní kolo hry Plamen

20. října 2019

Mladí hasiči budou soutěžit
v požárním sportu.

Místní skupina
Českého Červeného kříže
pořádá přednášku

**Trestná činnost
páchaná na seniorech.
Domácí násilí.**

Přednáší

kpt. PhDr. Jan Hubert

psycholog

Krajského ředitelství Policie Královéhradeckého kraje.

Čtvrtek 10. října 2019

od 17:00 hodin

Spolkový dům Miletín

Stalo se v Mateřídoušce

Letní dny jsou za námi, ale zůstat doma by bylo ještě škoda. Babí léto bude jistě lákat do přírody.

Co takhle zamířit s novou mapou a brožurou Cesta kamene vydanou destinační společností pro Podkrkonoší společně s partnery?

V rámci tohoto projektu vytvořil spolek Podzvičinsko poznávací turistické okruhy, které propojují zajímavé památky v regionu Podkrkonoší, spojené s kamenem.

Jde o čtyři okruhy. V Miletíně najdete zastavení v dolní části náměstí. Mapa společně s brožurou je k dispozici u nás v Mateřídoušce.

Také jsme během léta vydali další turistickou vizitku o Muzeu českého amatérského divadla.

Turistické vizitky mají čím dál větší oblibu u turistů všech věkových kategorií. Prodali jsme tuto sezónu rekordní počet, a to hlavně díky vydané výroční vizitce.

Velký zájem byl o knihu Kytice a také pohádky našeho slavného rodáka Karla Jaromíra Erbena.

Turisté hodně chválili naši květinovou výzdobu na náměstí, u věže a ve dvoře a Naučnou stezku K. J. Erbena.

Věřím, že jsme i letos dostali našemu tvrzení o malebném městečku, a že turisté se k nám budou nejen rádi vracet, ale návštěvu u nás i doporučovat.

Přeji všem krásný podzim, ať už s toulkami nebo bez nich.

Rita Nedělová

Spolek postižených civilizačními chorobami

Konečně nadešel vytoužený den. Ten den byl 15. červen. Na něj jsme se všichni moc těšili. Objednaným autobusem jsme odjžděli z Jičína na rekondiční pobyt do Sloupu v Čechách. Ubytování, jídlo i léčebné procedury neměly chybu. Pan vedoucí kempu Doly Bílina nás v jídle pěkně rozmlsával. Ke snídani nám kuchařky připravily švédský stůl, k obědu a k večeři byl výběr ze dvou jídel. Samozřejmostí bylo ovoce, zelenina a zákusky.

Každé ráno nás před snídaní čekala rozcvička. Odpoledne vycházky s tréninkem chůze s hůlkami. Dopoledne i odpoledne akupunktura, baňky na záda, masáže

a vířivá vana. Chvilé osobního volna jsme si užívali u místního rybníka, který je zároveň i koupaliště. Večer před odjezdem se uskutečnila taneční zábava.

Protože vše má svůj začátek i konec, nadešel den 22. června. Po snídani jsme odjžděli. Tak snad to příště zase vyjde.

Tento rekondiční pobyt proběhl pod záštitou spolku SPCCCH Jičín a dotaci poskytlo ministerstvo.

Přeji všem radostné podzimní dny.

Lenka Jahelková

Povinnost označení psa mikročipem

Zhruba tři měsíce mají chovatelé psů na splnění nové povinnosti. Musí nechat svá zvířata označit mikročipem u veterinárního lékaře. Od 1. ledna 2020 vstupuje na základě novely veterinárního zákona č. 302/2017 Sb. v účinnost povinnost označovat psy na území České republiky mikročipem. Níže naleznete odpovědi na nejčastější otázky, s nimiž se Státní veterinární správa v souvislosti s „povinným čipováním“ psů setkává.

Na koho se povinnost povinného označení mikročipem bude vztahovat, kdy začíná platit?

Od 1. ledna 2020 bude povinné očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označený mikročipem. Od tohoto data by měl být na území České republiky označený každý pes. Štěňata musí být označena mikročipem nejpozději v době prvního očkování proti vzteklině, tedy nejpozději v půl roce věku. Mikročipem nemusí být označeni psi, kteří mají jasně čitelné tetování provedené před 3. 7. 2011.

Proč se povinnost zavádí?

Zavedení povinného označení všech psů na území ČR by mělo být přínosem zejména v těchto oblastech:

- zjištění identity psa v případě potřeby kontrolních orgánů (SVS, PČR, Celní správa, obec atd.),
- účinnější monitoring chovů a kontrola dodržování stanovených pravidel a předpisů (např. počtu držných zvířat, jejich věk, vakcinace, dodržování zoohygienických podmínek, zajištění pohody zvířat) a postih chovatelů v případě týrání zvířat,
- umožnění kontroly při prodeji psů obchodníky z hlediska veterinárních a finančních předpisů,
- bude možné prokázat vlastnictví psa, což je velmi důležité v případě odcizených psů i v případě postihu vyplývajícího ze zodpovědnosti za psem způsobenou škodu (např. případy, kdy

pes způsobí dopravní nehodu, psi pytláci atd.),

- zatoulané řádně označené a evidované zvíře má podstatně větší naději, že se vrátí ke svému původnímu majiteli, jeho návrat je operativnější.

Kdo označení mikročipem provádí, jaká je jeho cena? Najdu někde seznam veterinárních lékařů, kteří „čipování“ provádějí?

Označení psů mikročipem provádějí soukromí veterinární lékaři, kteří jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost, jsou registrovaní u Komory veterinárních lékařů ČR. Pořizovací cena mikročipu se pohybuje mezi 120 až 450 Kč a závisí na jeho typu. Další částku si soukromí veterinární lékaři účtují za jeho aplikaci. Ceny jsou smluvní.

Kdo bude provádět kontroly, zda mají psi čip?

Dozorovým orgánem je Státní veterinární správa.

Není „čipování“ pro psa nebezpečné či zdravotně závadné?

Jedná se o jednorázový úkon srovnatelný s injekční aplikací. Mikročip je dlouhý cca 1 cm a je umístěn v aplikační jehle. Je sterilně aplikován do podkoží zvířete. Obal mikročipu je vyroben z biokompatibilních materiálů, na které organismus zvířete nereaguje jako na cizí těleso. Mikročip je pouze pasivním nosičem informace, neobsahuje žádný vlastní zdroj energie. Aktivovat mikročip umí jen speciální čtecí zařízení.

Jaké sankce hrozí v případě nesplnění této zákonné povinnosti?

Za psa bez označení bude od roku 2020 hrozit správní řízení s uložením až 20tisícové pokuty, protože na psa bude pohlíženo, jako kdyby neměl platné očkování proti vzteklině.

Bude od ledna 2020 již fungovat registr čipovaných psů? Funguje již nějaký? K čipování psů již dochází...

Příslušná novela zákona č. 166/1999 Sb. (veterinární zákon) nezavádí povinný zápis do jakéhokoli registru psů. Povinností je, aby v dokladu o očkování proti vzteklině (tj. v očkovacím průkazu, v pasu psa) bylo uvedeno číslo mikročipu. Obec si však může povinnost evidence stanovit vyhláškou. Některé obce to již takto nastaveno mají. V současné době není zatím řešena oblast jednotné celostátní evidence psů.

Vztahuje se nová povinnost také na kočky či další druhy zvířat?

Příslušná novela veterinárního zákona zavádí povinné označení pouze u psů. Situace je však odlišná, pokud se svým zvířetem plánujete cestovat do zahraničí. V takovém případě se povinnost označení zvířete mikročipem stanovená evropskou legislativou již řadu let vztahuje nejen na psy, ale také na kočky a fretky.

Můj pes má platné očkování proti vzteklině. Termín přeočkování má až v průběhu roku 2020 (případně 2021 či 2022). Musím jej nechat čipovat ještě v roce 2019, nebo stačí až při přeočkování?

Jak již bylo uvedeno výše, na základě zmíněné novely veterinárního zákona je s účinností od 1. ledna 2020 očkování psa proti vzteklině platné pouze pokud je pes označen mikročipem, případně označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011. Není tedy možné tuto proceduru odkládat až do dalšího přeočkování. Pokud tak již chovatel neučinil, je nutné nechat psa označit nejpozději do konce roku 2019, jinak bude očkování považováno za neplatné.

Seznam veterinárních lékařů najdete na: <https://www.vetkom.cz/seznam-veterinaru>
Další informace na: <https://www.svscr.cz/>

Převzato z webu Státní veterinární správy.

Ohlédnutí za Dětským dnem v ZKS miltex

V pátek 5. července jsme v areálu přádelny ZKS miltex s.r.o. v Miletíně přivítali již popáté návštěvníky Dětského dne a Dne otevřených dveří ve výrobě. Stejně jako v předcházejících letech se počasí opravdu vydařilo a přilákalo 70 dětí zasoutěžit si na Dětském dnu. Za splnění jednotlivých úkolů dostaly děti razítko do připravené kartičky a v cíli je čekala zasloužená odměna a občerstvení.

Pan Klíma s přáteli zajistil oblíbené projížďky na koních. Nechybělo malování na obličej a skákání na trampolíně. Všichni měli možnost ochutnat tradiční ukrajinské pokrmy: sladké pirohy, meruňkovo-jablečný koláč a slané vareniky, které připravila naše kolegyně.

Během celého odpoledne si návštěvníci prohlédli

výrobní prostory firmy s výkladem. Velký zájem a kladné reakce návštěvníků nás potěšily. V rámci obou akcí prošlo branou závodu 159 návštěvníků.

Velice děkujeme všem zaměstnancům, rodinným příslušníkům, přátelům a Sboru dobrovolných hasičů města Miletín, tedy všem, kteří nám pomohli akci realizovat. Za jejich volný čas, věnovaný přípravám a za srdečný přístup při vlastním průběhu dne, byly odměnou spokojené úsměvy dětí, rodičů, babiček a dědečků.

Současně s „návštěvním“ dnem se konalo odpolední přátelské posezení pro zaměstnance firmy s dobrým jídlem a pitím.

Alena Fikarová

Zavzpomínejte na rok 1989

V březnovém čísle Sousedských listů jste si přečetli vzpomínku Bedřicha Haka na zážitky z roku 1989 a měsíců dalších. Napsali jsme tehdy, že každý dnes už dospělý rok 1989 prožíval s někým, někde, nějak. Šťastně, nešťastně, pracovně nebo na mateřské dovolené, navojně, možná v zahraničí. Od té doby už za pár dnů uplyne celých 30 let. Krátká doba z pohledu historického, dlouhá na to, abychom zapomněli.

V únoru jsme se s Bédou Hakem domluvili, že se ujme, jak on sám napsal, role předskokana. Po zveřejnění jeho vzpomínek je zřejmé, že z toho snad něco bude. A byla by škoda, kdyby nebylo. Teď už to je na vás, našich čtenářích, obyvatelích města Miletín a přilehlých obcí. Budete následovat naše

ho předskokana? Vráťte se ve vzpomínkách 30 let zpět? Napište nám, co jste v měsících před sametovou revolucí a po ní dělali. Jak jste to prožívali? Co vám to dalo i vzalo? Co bylo tehdy důležité a třeba dnes už není?

Očekáváme, že nám svoje příspěvky napíšete a doručíte osobně do informačního centra Mateřidouška. Můžeme se domluvit a pomoci vám vzpomínky zachytit formou rozhovoru. Ti, kteří píší na počítači, zasílají už své povídání na adresu Sousedských listů: noviny-miletin@seznam.cz.

Na napsání máte ještě čas, uzávěrka mimořádného vydání je **10. října**. Začít ale můžete hned.

Příspěvky si ukládáme a připravujeme do tisku. Bude-li jich dostatek, vy-

jdou v říjnu **mimořádné Sousedské listy, věnované 30. výročí sametové revoluce.**

Budou v nich vaše vzpomínky tak, jak nám je napíšete. Věříme, že se v našem městečku, ve kterém žije tolik skvělých podkrkonošských písmáků, najde mnoho těch, kteří vezmou tužku a papír, nebo sednou k počítači, a zavzpomínají: Jak to vlastně tenkrát v listopadu bylo? Já sama jsem to už udělala. A také věříme, že si takové vzpomínky vy, naši čtenáři, rádi přečtete. Vašich vzpomínek si vážíme a těšíme se na ně. Nedostaneme-li takový počet příspěvků, aby to dalo na samostatné vydání, zařadíme došlé články do prosincového čísla.

Iva Reichlová

Historie objektu firmy ZKS miltex s.r.o. Miletín

Tentokrát vám již potřetí přinášíme pokračování historie objektu v Miletíně, kde se dnes nachází přádelna ZKS miltex s.r.o., výrobce vysoce kvalitních a inovativních vlnářských přízí.

Minulé vyprávění jsme skončili na začátku roku 1989. Tehdy v objektu byla tkalcovna národního podniku Tiba, bavlnářské závody, Dvůr Králové nad Labem, závod 06 Miletín. Přišel listopad 1989 a s ním sametová revoluce. Pád komunistického režimu přinesl kromě nového začátku české demokracie také spoustu významných změn ve společnosti a v osobním životě obyvatel země.

Po roce 1989 byla textilní výroba Tiby v závodě Miletín ukončena a po nějaké době objekt pronajala americké firmě Anvil. Ta nechala ve výrobních halách zřídit nové parketové podlahy, navezla sto šicích strojů a vyráběla zde bavlněná trička (T-shirts). V polovině 90. let firma Anvil ukončila svoji činnost, všechny šicí stroje odvezla a celý objekt továrny zůstal prázdný. Byli zde pouze vrátní, kteří prováděli 24hodinovou strážní službu. Na Tibu a.s. vyhlásil královéhradecký soud v únoru 2007 konkurz. To vedlo k zániku podniku.

Tiba nebyla jedinou textilní továrnou v Královéhradeckém kraji, kterou postihla krize textilního průmyslu a která zkrachovala. Stejně skončily například Texlen Trutnov a Tepna Náchod.

Od 90. let minulého století značně ohrožují vnitřní trh nelegální dovozy pašovaného a poddeklarovaného zboží. Nekalou konkurenci vytvořili prodejci zejména z Asie, kteří se rozšířili snad do všech měst.

Vinou legislativních nedostatků

a počáteční nečinnosti státu přetrvávají tyto problémy dodnes. Také se rozšířil dovoz obnošených oděvů second hand, např. v roce 1996 to bylo 33 tun v hodnotě 640 milionů Kč.

Tržby textilních firem v ČR klesly v roce 1996 oproti roku 1995 z 38 miliard na 400 milionů a nepříznivý vývoj dále pokračoval. Podle zprávy, kterou uvedl vietnamský tisk a česká ambasáda na ni upozornila naši policii, převedli Vietnamci podnikající v ČR v roce 1997 do své vlasti zhruba 42 miliard Kč.

V roce 1999 zaznamenala všechna průmyslová odvětví v ČR pokles produkce o 3,5 % oproti roku 1998, nejhlubší propad ve výši 13,9 % patřil textilnímu a oděvnímu průmyslu.

Bylo to období, kdy mnoho českých firem ukončilo z různých důvodů svoji činnost a své objekty pronajímaly nebo prodávaly zahraničním firmám.

Nový objekt pro zřízení přádelny česané vlny hledala i německá firma Leuze. Pověřenec firmy Leuze měl vyhledat vhodný objekt v České republice. Ve 2. polovině roku 1997 objížděl Královéhradecký kraj a rozhodl se doporučit koupi bývalého závodu Tiby v Miletíně.

Kupní smlouva mezi českou nově zřízenou dceřinou pobočkou firmy Leuze v Miletíně a firmou TIBA a.s. Dvůr Králové nad Labem byla podepsána dne 30. ledna 1998. Od té chvíle se čtyři roky prázdný objekt opět začal probouzet k životu.

Nejdříve bylo nutné provést zásadní přestavbu objektu z původní tkalcovny na přádelnu česané vlny. Projekt na rekonstrukci i veškeré

další stavební a montážní práce prováděly místní české firmy. Pouze na část výkopových prací byli najati agenturní pracovníci. Dvě letité lípy v areálu měly být poraženy z důvodu požadavku nového majitele, aby byl možný průjezd pro kamiony kolem celého objektu, protože zde nebylo dost místa pro otáčení. Na přímělu nových členů vedení bylo ale rozhodnuto provést raději zásah do projektu přestavby objektu, stavbu na rohu zkrátit. A obě lípy zůstaly na svém místě, což dokumentuje i fotografie z průběhu přístavby budoucí klimatizace.

Leuze, přístavba klimatizace, 1998

V příštím vydání Sousedských listů se budeme podrobněji věnovat přerodu opuštěné tkalcovny na nový obor-přádelnu.

Těšíme se na další setkání s vámi, čtenáři Sousedských listů, a přejeeme pěkný nadcházející podzim.

Květa Polášková

Rohoznické novinky

Vodáci na Úpě

Rok nám utekl jako voda a parta 6 vodáků cestovala v sobotu 8. června do České Skalice, aby usedla do kánoí, vesly se odrazila od břehu řeky Úpy a vydala se na plavbu do Jaroměře. Po vydatném

dešti bylo vody dost, takže jezy, kterých je zde hodně, se daly i sjíždět. Kouzelná příroda s tichými meandry a kaňony u Zvole, pasoucí se ondatry, mnoho vodního ptactva nám dokreslilo pohodu na této řece. Bohužel na březích nás nečekalo žádné občerstvení, museli jsme si vystačit se skromnými zásobami.

Po 4 hodinách pohodové projížďky jsme se ubytovali v chatkách rekreačního zařízení Koupaliště na Úpě, doplnili chybějící tekutiny a šli poznávat kulturu do Jaroměře. Navštívili jsme tradiční Setkání v trávě, kde vystoupila řada zpěváků a souborů. Nás nejvíce zaujala svým vystoupením Olga Lounová. Příští rok nás volá Jizera!!!

Úspěch mladých hasičů

Družstvo MH po okresním kole hry Plamen zasáhlo do pohárových soutěží.

15. 6. Libotovský pohár

Do Libotova jsme cestovali po 9 letech a potkali zde zdatnou konkurenci 7 družstev starších žáků z Podkrkonoší.

O výsledku rozhodoval jediný pokus

v požárním útoku, který jsme ukončili v čase 27,03s a obsadili krásné 3. místo.

5. 7. Rožnovský pohár

I do této obce jsme zavítali po delší odmlce, která činila 20 let. Na tradičním poháru se utkalo devět družstev z okresů Náchod, Trutnov, Hradec Králové, my jediná zástupci okresu Jičín. Začalo se štafetou CTIF, v níž jsme obsadili 5. místo, ve štafetě požárních dvojic za čas 68s jsme brali 4. místo. Rozluštění na stupních vítězů přinesl požární útok. Tam se nám podařilo nastříkat terče za 34,84s, a to znamenalo 3. místo. V konečném hodnocení jsme vybojovali opět senzační 3. místo a odvezli si pohár.

3. 8. Třebihošťský pohár

Další štací byla zastávka u sousedů v Třebihošti. Za proměnlivého počasí se závodilo v technických disciplínách, kde jsme obsadili 2. místo. Ve 14 hodin se dění přesunulo na louku pod koupaliště na útoky. Zastihla nás dešťová přeháňka, která vybičovala mladé hasiče k velkému výkonu. Dosažený čas 23,74s byl totiž čas vítězný, který už nepřekonalo žádné družstvo. Za toto umístění jsme si odvezli mimo pověstného červeného bláta i Putovní pohár a zlaté medaile. Mladým hasičům gratuluji a děkuji za výborné výsledky.

Pohádkový les v Rohoznici

V sobotu 24. 8. jsme naplánovali pro naše nejmenší výlet do Rohoznice v okrese Pardubice. Mohu říct, že šlo o družební návštěvu, neboť zástupci této obce nás navštívili na našem Dětském dnu.

Na děti čekal okruh plný pohádkových postav s plněním mnoha úkolů. Po zvládnutí pochodu se děti projely na koních a byla připravena řada odměn.

Zúčastnili jsme se i ukončení na místním hřišti, kde naše účastníky mile přivítala paní starostka obce. Pro děti byla připravena obří skluzavka, dětský kolotoč i prolézačky. Ani jsem se nedivil, že domů jsme odjízďeli po 20. hodině. Největší odměnou pro mne i rodiče byly spokojené, i když unavené tváře dětí.

Nové auto našlo nový domov v Rohoznici

V úterý 27. 8. předal pracovník firmy Auto Trutnov Jan Bříza do užívání nové dopravní vozidlo zn. Ford Transit DA-L1Z. Vozidlo bylo zakoupeno i z dotací Ministerstva vnitra a Generálního ředitelství HZS ČR. Předání se zúčastnil starosta obce Miloš Nosek, místostarosta Miloš Jenčovský a velitel SDH Rohoznice Ladislav Dufek.

Dopravní automobil je vybaven k zásahům při dopravních nehodách i k zajištění výpomoci při jiných událostech.

Plně nám zajistí dopravu osob, především mládeže na různé hasičské soutěže, soustředění a školení. Je to pro náš místní sbor dobrovolných hasičů velká událost. Věřím, že se o techniku budeme vzorně starat, aby posloužila i další generaci.

Touto cestou bych chtěl poděkovat zastupitelům obce, kteří tento projekt dotací přijali a postarali se o uvolnění peněz z rozpočtu obce na doplacení finanční částky.

Láďa Dufek
SDH Rohoznice

Střípky od pramene Trotiny

Vzpomínka na léto

Prázdniny na Trotině se nesly opravdu v letním duchu.

Děti si dosyta užily hřiště a koupání v požární nádrži, kterou obec nechala na jaře opět natřít. Za to děkujeme hasičům z Třebihoště.

Po roce jsme znovu potkávali chaťaře, chalupáře a cyklisty ze všech koutů Čech a Moravy.

Úroda na zahrádkách byla dobrá, sucha, vedra i přívalové deště jsme také přečkali.

Bohužel, léto na Trotinu přineslo i smutné zprávy.

Na konci července nás ve věku nedožitých 76 let opustil pan Zdeněk Vašina. Manžel, tatínek, dědeček, pradědeček, muzikant a dobrý soused.

Ještě léto neskončilo a při smutečním marši a při slavnostních salvách z mysliveckých pušek jsme se rozloučili s panem Františkem Fléglem, který odešel ve věku 83 let. Tatínek,

dědeček, milovník přírody, myslivec, kterého v posledních letech pohltila jeho jiná vášeň.

Všichni u nás vědí, že pan Flégl krásně kreslil a vypaloval obrazy do dřeva. Jeho obrázky často oživovaly články v mysliveckých časopisech jako Svět myslivosti či Myslivost.

Na výstavu kronik v roce 2017 zapůjčil obci několik obrazů na výzdobu výstavní místnosti. Málokdo však ví, že se mu ke konci života splnil sen. A hned několikrát. Stal se ilustrátorem knih. Jak jinak, než s mysliveckou tematikou a přírodou.

Možná najdete knížky s jeho romantickými obrázky z honů, jelení říje či čekané v knihovně nebo je koupíte pro sebe nebo pro své blízké.

Mohou to být Pytlácké povídky, dvanáct mysliveckých příběhů Aleše Dostála, vydané v roce 2017. Nebo starší kniha od téhož autora Za všechno můžou jeleni z roku 2015.

V roce 2018 vyšla útlá knížka Tajemství našich stromů od Josefa Prů-

chy, kde pan Flégl vyobrazil nejznámější stromy z naší přírody.

Knížek ilustrovaných panem Fléglem je prý šest, já jsem objevila jen tři z nich, zbylé už musíte najít sami. Je dobré vědět, že v tak malé vesničce žili tak dobří a zajímaví lidé.

Co bylo

14.9. proběhlo Posvícenské posezení s V. ročníkem soutěže o nejlepší posvícenský koláček.

Pozvánky

Cvičení jógy na Trotině s Kačkou každý čtvrtek od 18 do 19 hodin budova OÚ

Víkendové setkání s Jógou na Trotině, odpolední seminář, podzim 2019

Pinac-up Trotina II. 2019 sledujte www.obec-trotina.cz a fcb: Pramen Trotiny

Jana Saifrtová
starostka

Obec Trotina

hledá

pracovníka technických služeb

na DPP nebo DPČ i formou brigády max. 10 hodin týdně

možnost práce v odpoledních hodinách a o víkendech v období březen až listopad 2020.

Náplň práce: drobné opravy a zednické práce, sekání obecních pozemků, starost o zeleň, práce s obecní technikou

Požadujeme: odpovědnost, pečlivost, samostatnost, zručnost, řidičský průkaz B

Zájemci hlase se do 31. 12. 2019 na obecním úřadě Trotina, tel: 725 081 225

trotina.urad@tiscali.cz

Kamenné památky Miletínska

Málokterý venkovský region se může pochlubit takovou koncentrací drobných kamenných památek, umístěných v zastavěném prostoru i ve volné krajině, jako české Podkrkonoší. O Podzvičinsku, či dokonce o Miletínsku samotném to platí doslovně. A není to jen tím, že naše krajina je bohatá na kvalitní pískovec a v nedalekých Hořicích sídlí věhlasná sochařsko-kamenická škola s dlouholetou tradicí. Svědčí to i o zbožnosti našich předků a naší úctě k zanechaným památkám a nemovitěmu kulturnímu dědictví vůbec.

V obvodu bývalé miletínské farnosti se díky tomu dodnes zachovaly více než tři desítky volně stojících kamenných Božích muk, prostých křížů i bohatě vypravených soch světců. A většinu z nich si připomínáme v tomto seriálu.

Pomník K. J. Erbeny

Počátky úsilí o vybudování důstojného památníku nejslavnějšímu miletínskému rodáku lze podle Rudolfa Dreyschuka spatřovat již kolem roku 1880. Jen velice pomalu však získávalo konkrétnějších forem. V březnu 1884 vznikl první Komitét pro zřízení pomníku K. J. Erbenovi v Miletíně, neboli zkráceně „Družstvo Erbenovo“, který však do roku 1887 žádnou činnost nevyvíjel. Teprve od podzimu 1887 v novém složení, za předsednictví faráře Jana Kamarýta a jednatelství řídícího učitele Josefa Bidla, začal se systematickým shromažďováním financí a plány budoucího památníku.

Prvním dílčím úspěchem Komitétu bylo slavné odhalení pamětní desky na básníkově rodném domě 22. května 1899. Událost měla mimořádný ohlas, což podnítilo úsilí Komitétu, aby co nejrychleji dosáhl vytčeného cíle. Ještě téhož roku vypsal soutěž na návrh pomníku a do roka zasedala porota, v níž kromě představitelů Miletína a hořické so-

chařsko-kamenické školy nechyběl ani stavitel svatovítského chrámu v Praze architekt Jan Hilbert. Posuzovala celkem 21 návrhů, tři nejlepší odměnila finanční premií.

Všechny modely byly představeny veřejnosti, dva nejúspěšnější si můžeme dodnes prohlédnout v Erbenově muzeu.

Vítězným se stal návrh pražského akademického sochaře Jindřicha Říhy. Zde trochu odbočím: v pořadí druhý návrh patřil známému autorovi pražského Husova pomníku Ladislavu Šalounovi. Jeho návrh se porotě líbil, avšak zdál se na tehdejší dobu příliš odvážný.

Jindřich Říha

Je pak méně známou skutečností, že v soutěži na staroměstský Husův pomník se pořadí obrátilo: zvítězil Šaloun, Jindřich Říha se umístil se svým návrhem na druhém místě. Z dalších Říhových realizací lze připomenout např. památník Karla Havlíčka v Jičíně nebo Jana Husa v Lomnici nad Popelkou.

Autor vítězného návrhu se dal do práce a do roka byl hotov. Podle modelu pomník provedla kamenická firma Bohuslava Rusa v Hořicích, Erbenovu bustu a bronzové reliéfy odlévala firma Kov Houdek v Praze.

Celek dosahuje na výšku 8 m. Na kamenném podstavci je umístěno bronzové Erbenovo poprsí o váze 266 kg, u něj stojí chlapecká postava Génia, kladoucí k bustě ratolest. Druhou postavou je dítě čtoucí v knize. Po stranách pomníku jsou bronzové reliéfy s výjevy z Kytice: „Svatební košile“ a „Záhořovo lože“, každý o váze 104 kg. Náklady na stavbu činily 7.100 korun.

Na přední straně je podstavec ozdoben secesním maskaronem a básníkovým jménem sestaveným z dekorativních bronzových majuskul, dole na soklu ryté nápisy: *Navrhl Jindřich Říha sochař v Praze a Zhotovil Boh. Rus závod kamenický v Hořicích.* Na zadní pak nápis *Postaven péčí Družstva Erbenova v Miletíně 1901. Sňat v době poroby r. 1943. Obnoven r. 1945.*

Slavnostní „odhalení“ pomníku v neděli 28. července 1901 se stalo patrně největší společenskou událostí v miletínské historii. Oslavy začaly již předešlého večera koncertem, slavnostním osvětlením i ohňostrojem. Druhý den se během dopoledne sešlo na náměstí podle odhadu až 8000 osob.

Pokračování na str. 17

Vlastní slavnost začala v poledne, po několika proslovech předal (během krátké dešťové přeháňky) jednatel Komitétu MUDr. Oldřich Chmelař pomník městu k užívání. Odpoledne pak následovaly na náměstí koncerty hudeb a sborů.

Mezi čestnými hosty nechyběly básníkovy dcery Blažena Erbenová a Bohuslava Rezková, přijeli významní spisovatelé Alois Jirásek, Karel Václav Rais a desítky dalších.

Jak šel čas

1903: Nový pomník byl doplněn zdobným kovaným zábradlím.

1943: Erbenovo poprsí a oba bronzové reliéfy byly zabaveny pro válečné účely.

1945: Zabavená umělecká díla naštěstí nesdílela osud miletínských zvonů. Unikla roztavení a brzy po osvobození se vrátila do Miletína. Byla osazena zpět na kamenný podstavec a obnovený pomník se 16. září 1945 opět slavnostně představil veřejnosti. Přestože se návštěvnost této slavnosti nedala s tou první

srovnávat, nechyběly ani tentokrát všechny místní spolky a korporace, mezi hosty byl pak nejvýznačnější osobností Erbenův životopisec dr. Antonín Grund.

1953: Pomník se stal součástí nové parkové úpravy náměstí, byl spolu se sochou sv. Jiří propojen kamenným obrubníkem, vzniklé terasy byly osázeny květinami.

Po opětovném rozdělení v roce 1991 získal pomník svůj původní charakter.

1992: Pomník byl prohlášen za kulturní památku.

2000: Mimo své zohavení v době druhé světové války ušel pomník vážnějšímu poškození či vandalským útokům. Z původní výpravy se nedochovaly pouze bronzové vavřínové ratolesti, jimiž byla ozdobena nároží podstavce. Přesto Miletín zajistil svému pomníku k jeho 100. narozeninám nákladnou renovaci. Provedl ji akademický sochař Jiří Kašpar.

2003: Pomník získal zásluhou sponzora Jindřicha Tomeše jako první z miletínských památek slavnostní osvětlení.

Jan Hlavatý

Prameny a literatura:

Státní okresní archiv Jičín, Archiv města Miletín: Kronika Miletína, města a okolí. Svazky V a VI (Josef Špringer).

Pamětní kniha 1939–1952 (František Kučera)

Dokumentace Městského úřadu Miletín.

ŠPRINGER, Josef (ed.): Mateřídouška. Sborník I.

Erbenova Miletína. Miletín 1946

Pomník Karlu Jaromíru Erbenovi v Miletíně.

Národní Politika V/1887, č. 271 z 2. října 1887. S. 5.

Odhalení pomníku K. Jar. Erbeny v Miletíně.

Národní Politika XIX/1901, č. 207 z 29. 7. 1901.

Fotografie: Městské muzeum a galerie Hořice
Archiv autora

Krása létání

Každý se možná při pohledu na čáry, které kreslí letadla při pěkném počasí na obloze, zasní a zeptá: Jak je asi velké, kam letí, jak vypadá svět z takové výšky?

O kráse létání a o pohledu z letadla nám vypráví pan Josef Pour z Podháje.

JV: Co Vás přivedlo k zájmu o letadla a jaké byly Vaše začátky?

JP: K zájmu o letadla a létání mě přivedl můj otec, který se sám také o létání zajímal a podporoval mě.

První házedlo jsme spolu postavili, když mi bylo asi osm roků. Také jsem sám modelářil. Začínal jsem s plastickými modely družstva SMĚR. Specializoval jsem se na vojenská letadla 1. a 2. světové války a meziválečné období. Postupně jsem začal sestavovat rádiem řízené modely letadel. Sehnat tenkrát radiostanici na ovládání bylo složité, a tak jsem se je naučil stavět sám s pomocí návodů v časopise Modelář.

JV: Od modelů jste přešel k létání. Jak náročné bylo absolvovat kurz?

JP: Ano, 12. července 1978 jsem se přihlásil do leteckého kurzu bezmotorového létání na letišti v Hořicích. Výcvik tenkrát podporoval i Svazarm, protože jsme byli bráni jako záložní piloti.

Nejprve probíhala teoretická příprava. Museli jsme se naučit stavbu letadel, aerodynamiku, letecké předpisy, navigaci atd., vše zakončené přezkoušením.

Na jaře začal samotný výcvik bezmotorového létání, který jsem zakončil 12. července 1979 pilotní zkouškou a získal pilotní průkaz.

Od té doby vlastním „Zápisník letů pilota kluzáků“, do kterého zapisuji všechny své lety. Podle odlétaných

hodin jsem si mohl zvyšovat kvalifikaci a přeškolovat se na složitější typy letadel. Pokračujícím kurzem bylo létání v termice.

JV: Co je termika?

JP: Termické proudění je využívání vzdušných proudů k letu. Pilot větroně hledá mraky se stoupavými proudy. Nalétnete do proudu, uděláte první zatáčku a ustředíte se, aby stoupaní bylo stabilní. V letadle je to pak cítit jako byste jeli výtahem.

JV: Kolik času strávíte ve vzduchu a létáte jen pro radost?

JP: Já létám vysloveně pro radost. Měl jsem pauzu a k létání jsem se vrátil v roce 2007.

Před 10 lety jsem si udělal průkaz na motorového větroně a létám i motorové turistické letadlo. Větroněm se létá ve výšce 800 až 1600 m podle toho, jak jsou vysoko mraky. A dole nic moc vidět není.

V poslední době mě více oslovilo motorové létání ve výškách 150 až 300 m.

JV: Co vše musíte splnit, než vzlétnete?

JP: Určím si trasu, po které poletím. Zjistím, zda poletím přes vzdušný prostor více letišť, jejich radiové frekvence, situační plánky a potřebné informace pro jejich provoz.

Také si musím zjistit, jestli v trase letu nejsou zakázané prostory. To jsou místa, jako např. jaderné elektrárny nebo muniční sklady, kam se nesmí nikdy vletět, nebo mohou být jen dočasně zakázaná (aktivovaná).

Pokračování na str. 19

Vezmu mapu a tužkou do ní zakreslím trasu letu. Po startu nastavím kurz v letadle a mapu srovnám do dráhy letu. Dál naviguji let podle mapy a kontrolou terénu pode mnou. Tady je les, most, tady vesnice či rybník atd. Je to zajímavé a dobrodružné. Uděláte si výlet ne autem, ale letadlem.

JV: Báli jste se někdy ve vzduchu?

JP: Ne, musíte k létání přistupovat s respektem, stát se může cokoli. Například na podzim jsem měl potíže s vysunutím podvozku, ale nakonec se mi podařilo zdárně přistát.

Nacvičuje se přistání do terénu s větroněm i při vysazení motoru motorového letadla, sedání do vymezeného i omezeného prostoru. Já jsem vždycky přistál na letišti.

JV: Kdo zajišťuje bezpečnost na vnitrostátních veřejných letištích?

JP: Je to Letecká informační služba. Služby se drží od dubna do října. Já je držím také.

Není to klasické řízení provozu, my nepřikazujeme letadlům, co mají dělat, dáváme pouze informace nebo doporučení. Působnost informační služby je zhruba v okruhu 10 km kolem každého letiště. Dáváme informace startujícím a přistávajícím letadlům a na vyžádání i prolétajícím letadlům.

Každé letadlo se musí před vstupem do zóny letiště zahlásit výškou, ve které se nachází, svojí polohou, imatrikulační značkou, a oznámit záměr: přistání nebo

průlet. Ohlásit se nemusí ten, kdo nemá radiostanici, např. horkovzdušné balóny, paraglidisté, rogala atd.

Při opuštění prostoru se musí letadlo odhlásit, že opouští zónu letiště. Když bude chtít přistát, tak mu služba řekne dráhu, která je v provozu, tlak vzduchu a povětrnostní situaci. Po přistání mu řeknou, kde může zaparkovat. Služba má tak přehled o tom, co se jí ve vzdušném prostoru pohybuje.

JV: Jsou nějaké limity, kolik letadel může být ve vzduchu?

JP: Limitované to není. Každý pilot je povinen sledovat provoz okolo sebe. Musí se držet předpisů, ve kterých jsou uvedeny vzdálenosti výškové a do boků, jakým způsobem se mají letadla míjet, aby nedošlo ke kolizi.

JV: Jistě Vás také někdo kontroluje?

JP: Naše služba podléhá vedoucímu leteckého provozu. Ten odpovídá za dodržování bezpečnosti a předpisů. A že letiště splňuje předepsané parametry. Každé letiště je také kontrolováno Úřadem civilního letectví, a to Státní leteckou inspekcí.

JV: Splnil jste si létáním svůj dětský sen?

JP: Létání mně vyhovuje a naplňuje. Sport je to strašně krásný, každému ho doporučuji. Při turistickém letu vnímám i ohlasy lidí, kteří nevěděli, co mají očekávat, ale pak byli z toho zážitku nadšeni.

Děkuji Vám za to, že jste mě nechal nahlédnout do světa, který tak úplně neznám. Všechny nás láká pohled z výšky na krajinu, ve které žijeme, zdoláváme kopce a hory, abychom se mohli pokochat.

Přeji Vám, ať Vás vždycky naplňuje pohled na naši krásnou zem, a také spoustu šťastných chvil v oblacích.

Jan Vaniš

Kdo byl kdo v Miletíně

V roce 895. výročí historicky první zmínky o Miletíně jsme uvítali nápad Mgr. Jana Hlavatého připravit seriál o v minulosti významných osobnostech města Miletín.

Jistě se rádi seznamujete s těmi, kteří se spolupodíleli na historii našeho města.

Na starých fotografiích nám seriál připomíná tváře těch, kteří již dávno nejsou mezi námi, ale jejichž jména a osudy jsou součástí miletínské historie.

Nejprve si napříč uplynulým stoletím připomínáme miletínské učitele.

2. Učitelský sbor miletínských škol v roce 1935

(Kronika obecné školy v Miletíně z let 1932 - 1940, str. 38. Státní okresní archiv Jičín)

Zleva stojí: Josef Polák (1910-?), Josef Nosek (1905-1980), Marie Matějovská (1908-1992), Josef Frýba (1904-?), R. D. Josef Drbohlav (1886-1979)

Zleva sedí: Štěpánka Dědková (1906-?), Vlasta Dlouhá (Šulcová, 1911-1993), Alois Vaněk (ředitel, 1882-1963), Božena Herbrychová (1911-?), Františka Pánková (1910-?)

V červnu 1935 se nechalo společně vyfotografovat deset učitelů miletínských škol, tj. školy obecné a smíšené školy měšťanské. Zatímco pro některé z vyobrazených byl Miletín jen krátkou zastávkou v kariéře, jiní zde již strávili podstatnou část své učitelské služby. K těm druhým patřily zejména učitelky Marie Matějovská a Vlasta Šulcová.

Marie Matějovská učila na miletínské škole celých 35 let. Narodila se v roce 1908 v Mžanech, do školy chodila v Hořicích a učitelský ústav úspěšně absolvovala v roce 1927 v Chrudimi. Jako výpomocná učitelka ručních prací začínala na venkovských jednotřídkách a už v roce 1929 nastoupila na miletínskou obecnou školu. V letech 1948 až 1952 působila jako ředitelka národní (obecné) školy. Tradičně učila vždy miletínské prvňáčky, a to až do roku 1964, kdy odešla do důchodu. Celý život zůstala svobodná, zemřela v roce 1992 v domově důchodců v Hořicích.

Vlasta Dlouhá se narodila v Poličce v roce 1911, vystudovala reálné gymnázium a učitelský ústav v Litomyšli, kde v roce 1930 maturovala. Po krátkých angažmá v Hořicích a Cerekvici nastoupila v září 1932 v Miletíně na obecné škole. V roce 1936 se zde provdala za sochaře a kameníka Václava Šulce, společně vychovávali dvě děti. V letech 1936-1938 učila v Milovicích, v roce 1952 krátce jako ředitelka školy na Chroustově, pak se ale do Miletína vrátila. Do penze odešla v roce 1966, i dále však působila ve školní družině nebo podle potřeby zaskakovala za nemocné kolegy. Zemřela v Hořicích v roce 1993.

Déle než dvacet let učil v Miletíně také **Josef Nosek**. Narodil se roku 1905 v Tetíně, po obecné škole na Vřesníku a měšťance v Lázních Bělhradě navštěvoval učitelský ústav v Hradci Králové. Maturoval v roce 1926, učit začínal ve Ždírnici, Uhlířích a ve Hřídenci, kde se také oženil (tři synové). V roce 1933 nastoupil na miletínskou měšťanku, v letech 1939-1940 jako zástupce ředitele řídil školu. V Miletíně působil do roku 1955, kdy odešel učit do Hořic. Z Miletína se však neodstěhoval, zůstal zde i na penzi a v roce 1980 zde zemřel.

Pokračování na str. 21

Alois Vaněk se narodil v roce 1882 v Praze, učitelský ústav však absolvoval v Jičíně, kde roku 1901 maturoval. Téhož roku nastoupil v Miletíně, kde působil do roku 1907. Odešel do Nové Paky, odtud do Hořic a do Miletína se vrátil jako zatímní ředitel obou škol v roce 1925 (od roku 1928 definitivní). Fotografie jej zachycuje již na sklonku miletínského ředitelování, o rok později nastoupil jako ředitel chlapecké měšťanské školy v Hořicích, kde strávil zbytek kariéry. Byl to velice aktivní, schopný a důsledný ředitel, který měl množství vedlejších zájmů a odborných znalostí. Zemřel v Hořicích v roce 1963.

Po odchodu ředitele Aloise Vaňka do Hořic v roce 1936 jej ve funkci na jeden rok zastoupil **Josef Frýba**. Po maturitě vystřídal během pěti let celou řadu škol jičínského okresu předtím, než v roce 1933 nastoupil na miletínskou měšťanku. V roce 1941 získal místo v Jičíně, což mu umožnilo odstěhovat se do rodné Radimi, kde žil po zbytek života.

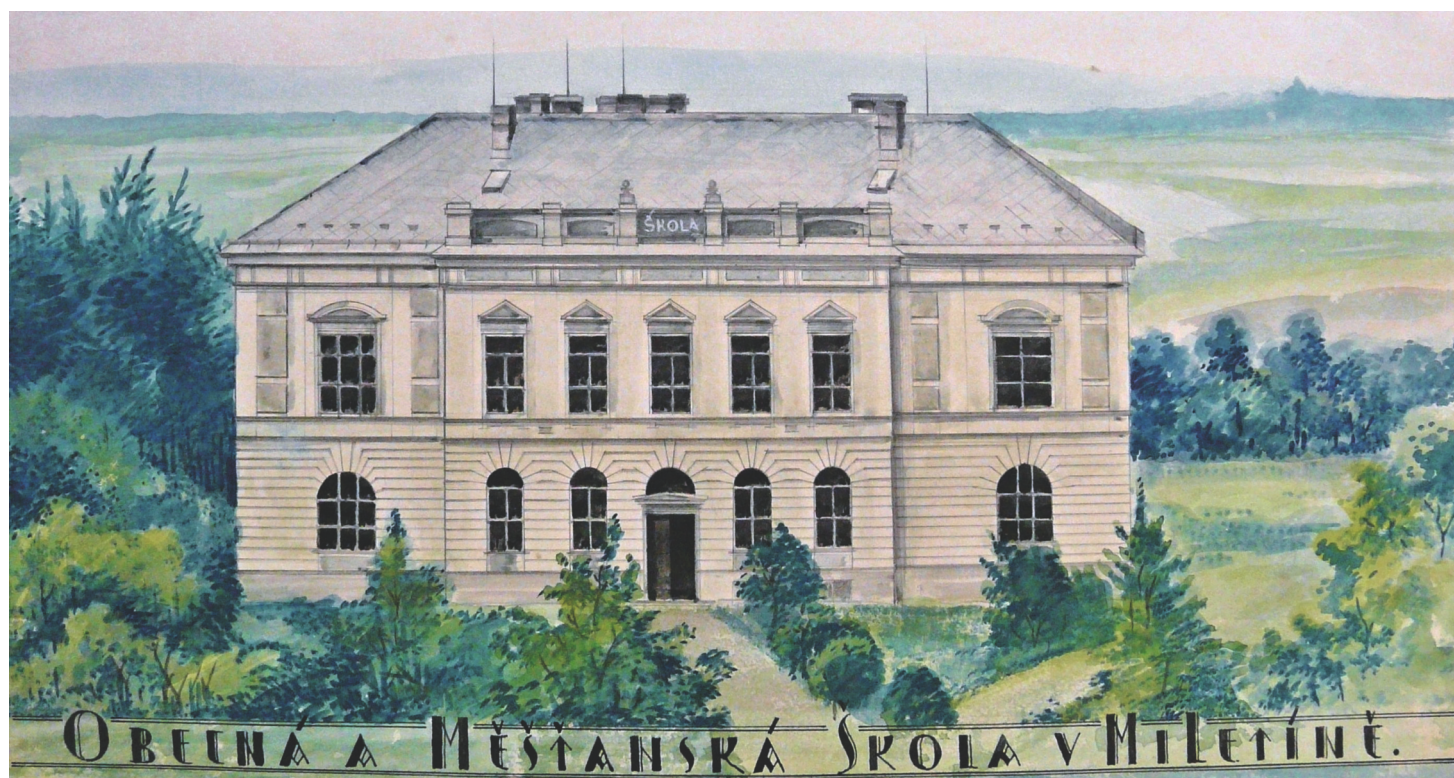
Božena Herbrychová, rodačka z Nové Paky. V roce 1934 přišla na měšťanskou školu do Miletína jako náhrada za učitelku na zdravotní dovolené. To zastupování pro ni bylo příznačné: roku 1936 zastupovala na Chroustově, 1938 v Miletíně na škole obecné, v roce 1939 se vrátila na školu měšťanskou. Na jaře 1942 se však vdala, načež odešla ze školní služby i z Miletína.

Krátce působili na miletínské škole **Štěpánka Dědková**, **Františka Pánková** a **Josef Polák**. Pánková a Polák učili na miletínské obecné škole pouze ve školním roce 1934-1935, Dědková působila na měšťance dokonce jen po dva měsíce v závěru tohoto školního roku.

Posledním na fotografii je miletínský farní administrátor R. D. **Josef Drbohlav**, který ve škole vyučoval římskokatolickému náboženství. Narodil se roku 1886 v Běcharech, na kněze byl vysvěcen v roce 1912. Do Miletína přišel roku 1934, původně jen jako zástup za nemocného faráře Jandu. Už v září 1937 byl však z Miletína přeložen. Nejdelší část své kněžské služby pak strávil jako farář ve Svatém Jiří nedaleko Chocně. Za války i v 50. letech byl vězněn. Roku 1969 odešel na odpočinek do Skřivan, kde v roce 1979 zemřel.

Jan Hlavatý

Příště: učitelský sbor v roce 1941

Kresba miletínské školy na titulní straně Kroniky měšťanské školy od roku 1933 (SOka Jičín)

Chutné a zdravé kozí produkty z Farmy pod Zvičinou

Jedno staré české přísloví říká, že doma není nikdo králem. Mnohdy to znamená, že ani nevíme, co všechno máme „za humny“, nebo přímo „pod nose“.

Ve 2. čísle čtvrtletníku *Léto v regionech* jsme našli článek právě o tom, co máme „za humny“ a mnozí o tom nevíme. S laskavým svolením odpovědné redaktorky čtvrtletníku Terezy Zatrěpákové cituje-me část článku:

„V katastru obce Úhlejev se nachází malá rodinná farma, která je od roku 2009 zaměřena na chov koz bílých krátkosrstých, českého národního plemene. Od chovu koz byl jen krůček ke zpracování a prodeji zdravého koziho mléka a výrobků z něj.

Na počátku hospodaření byl malý kousek půdy a také plnění snu, který je nejlepší motivací každého snažení. Chovatelé, kteří stojí za provozem farmy, jsou zcela soběstační. Na vlastních polích zasejí a vypěstují obiloviny, sklízí zrní, sečou a suší seno.

V současné době čítá chov Farmy pod Zvičinou pětáctýřicet bílých bezrohých krátkosrstých koz, které jsou součástí genofondu českého národního plemene. Stádo zahrnuje i dva plemenné kozly.“

Tolik alespoň část článku, a dále už informace od samotných chovatelů jen pro nás:

Kromě toho, co je řečeno výše, máme jedenáctičlennou omladinu, to jsou naše tzv. ročky. Zbytek kozenek, jak našim kozičkám říkáme, musíme dvakrát denně podojit, nakrmit a napojit. I proto se snažíme každoročně vypěstovat si vlastní obiloviny, seče-

me louky a sušíme seno, abychom byli pokud možno v získávání krmiva pro naše "bílé dojnice" soběstační.

Každá kozenka má své jméno, na které občas, když chce, i slyší. Mohu říct, že co koza, to individualita. Denně nám dávají kvalitní mléko, které je mírně nasládlé, lahodné. Mnoho návštěvníků ani nechce věřit, že jde o mléko kozi.

Pro výrobu produktů je nejdůležitější, kromě samotné výroby a dodržení výrobního postupu, veterinárních a hygienických opatření, především kvalita čerstvě nadojeného mléka. Pouze z dobrého a chutného mléka se dá vyrobit dobrý produkt, ať již sýr, jogurt, tvaroh. Kvalita nadojeného mléka je přímo úměrná potravě, kterou do sebe kozenka denně přijímá.

U nás o naše svěřenkyň pečujeme a myslím si, že se mají dobře. Strava se nemůže nijak šidit, vše by se později odrazilo právě na mléku.

Kozenky neuspokojuje pouze příjem sena a vody, jak se mnozí domnívají. Kromě pastvy na čerstvých lukách potřebují mnoho dalších pochutin, vitamínů, minerálů a stopových prvků, které jsou nezbytné pro získávání energie a dobrou kondici. Mají nezanedbatelný vliv na vitalitu zvířete. Samozřejmostí je kombinace jadrného krmiva, které je složeno z mačkaného ovsa, "drobek" šrotovaného ječmene, různé okopaniny, dále jablka, mrkev a další zelenina a ovoce.

O kozenkách by se mohlo psát hodně, vydalo by to na celou knihu. Jsou

to milá a velice chytrá, dovolím si tvrdit inteligentní zvířata. Vždy poznají aktuální náladu svého hospodáře. Dobře vědí „aha, něco jsem provedla“, když na některou zvýšíte hlas. Také vědí, že je všechno v pořádku, když jste v dobré náladě. Chodí pak za vámi jako ten nejvěrnější společník.

Na čem si na naší farmě můžete pochutnat a odnést domů: čerstvé kozi mléko, syrovátku, sýry z koziho mléka: Popelák, Francouz, Pyrenejský sýr, Podzvičinská Malenka, Podzvičinský čerstvý kozi sýr v syrovátce.

A závěrem, aspoň na naší farmě platí, že kozenky jsou opravdu mlsné, že si hodně vybírají a že nejlepší traviny jsou pokaždé ty za naším plotem.

farmářka Bc. Lenka Lacinová
se svým partnerem, sýrařem
tel. 494 144 155

O vysoké kvalitě výrobků Farmy pod Zvičinou svědčí značka Regionální potravina, kterou udělilo Lence Lacinové za sýr Popelák ministerstvo zemědělství ČR v soutěži Královéhradeckého kraje u příležitosti konání zářijových dožíněk.

**Farma
pod Zvičinou**

Uzdravuje přesto, že účinky hned nevidíte

Izabelu Klímovou (promovaný biolog, MAD, Dr.h.c.) jsem poznala asi před deseti lety. Tehdy mě svými životními příběhy a zkušenostmi přesvědčila, abych začala používat přístroje tzv. pulzní magnetoterapie. Používám je dodnes. A nejen já, ale i moje rodina, přátelé nebo bývalí kolegové v práci.

Při působení na Lékařské fakultě v Hradci Králové se Izabela začala zajímat o pulzní magnetoterapii a její účinky na různé druhy onemocnění. Několik let pracovala v soukromé ortopedické ordinaci, kde s touto metodou získávala praktické zkušenosti u řady pacientů. Dnes se věnuje i léčbě a poradenství pro vrcholové sportovce. Aktivně spolupracuje např. s Antonínem Panenkou.

V letech 2011 a 2012 reprezentovala s pulzní magnetoterapií Českou republiku na Celosvětovém kongresu alternativní medicíny v Colombu na Srí Lance. Tato univerzita jí následně udělila titul Doctor honoris causa.

V roce 2015 během tříměsíčního pobytu v USA předávala své zkušenosti na univerzitě v Seattle. Dodnes pravidelně přednáší o léčebných účincích pulzní magnetoterapie doma i v zahraničí. Přečtěte si, co nám o tom řekla ona sama.

Jistě si pamatujete ze školy, že kolem zeměkoule je tzv. magnetické pole. Nebudeme zabíhat do podrobností, které si přečtete na internetu. Na každého člověka ale magnetismus Země působí a všechen život na naší planetě je na něm bezpodmínečně závislý.

Žijeme v civilizované době. Máme kolem sebe mnoho vymožeností: mobilní telefon, mikrovlnnou troubu, televizi, vysokofrekvenční stožáry. To vše bohužel odstiňuje intenzitu tolik potřebného magnetického pole. Vědci už dávno zjistili, že přirozené magnetické pole Země slábne. Otázka je: Čím tento nedostatek nahradit? Odpověď známe už desítky let: přístroje pulzní magnetoterapie.

V rehabilitačních zařízeních jste se asi setkali s metodou magnetoterapie. Ta je ale založena na trochu odlišném principu než přístroje, které chci představit.

U přístrojů pulzní magnetoterapie je totiž zachován rozsah frekvencí, na kterých kmitá lidské tělo. Proto se nelze předávkovat, nevadí kovy v těle ani to-

tální endoprotézy. Ve skutečnosti přístroj simuluje zemské magnetické pole.

Přístroje pulzní magnetoterapie splňují klinické parametry a vyhovují EU předpisům. Mohou se používat u všech věkových kategorií od kojenců do konce života, působí také na zvířata a rostliny.

Pulzní magnetoterapie je přirozená a pro organismus šetrná fyzikální metoda léčby. Působením pulzního magnetického pole dochází k ovlivňování tkání těla na buněčné úrovni, což často vede k odstranění zdravotních potíží, očistě organismu a regeneraci buněk. Pulzní magnetické signály kladně působí na znovuvytvoření narušeného magnetického pole člověka, čímž se přirozená regenerace buněk povzbuzuje.

Úroveň současných moderních poznatků umožňuje účinně využívat této metody k léčení chorob i k jejich prevenci. Přístroje mají své uplatnění hlavně při domácí rehabilitaci. Jsou vybaveny protizánětlivým programem, nejen na zjevné, ale i na latentní záněty, jako je např. borelióza. Při opakovaném používání dochází k rychlejšímu hojení a přístroje mají i program proti bolesti a na relax.

Pomocí této léčebné metody lze zastavit procesy artrózy a pohybového ústrojí, osteoporózy, revmatoidní artritidy, dny, bolesti hlavy, nespavosti, při poruše motoriky, kožních a trávicích potížích, Crohnově nemoci, onemocnění střev a ledvin, při nemocné prostatě i gynekologických obtížích.

Pulzní magnetoterapie se osvědčila také u diabetiků. Stabilizuje hladinu krevního cukru a nejsou tak zřetelné vedlejší účinky diabetu. Dobré léčebné výsledky jsou zaznamenány i u alergiků, astmatiků, kardiaků, optimalizuje se hustota krve a upravuje krevní tlak. Při pravidelné domácí léčbě dochází k detoxikaci organismu, vylučují se rezidua z léků, vody a potravin. Zprůchodní se buněčné membrány, buňky snáze přijímají vitamíny, minerály, stopové prvky.

Pulzní magnetoterapie je v odborných kruzích považována za jednu z nejbez-

pečnějších a neúčinnějších fyzikálních léčebných metod a bývá často nazývána "léčebnou metodou 21. století".

Kladný vliv magnetoterapie se obtížněji objasňuje, i když pacientům nesporně pomáhá. Hlavní příčinou počáteční nedůvěry je naše snaha řešit všechny zdravotní potíže okamžitě: jedna-dvě tabletky a bolest je pryč. I když víme, že bolest pryč není, jen jsme ji „zametli pod koberec“. Pulzní magnetoterapie účinkuje „neviditelně“, při pravidelném používání postupně působí na naše tělo a „opravuje“ vše, co je potřeba.

Díky přístrojům řady UltiCare a Biotorus je metoda už řadu let zpřístupněna široké veřejnosti. Máme tak možnost přímo doma využít dlouholetých zkušeností s pulzní magnetoterapií, získaných v klinické praxi i u běžných klientů, kteří mají k dispozici přístroj doma a používají ho kdykoliv, podle vlastní potřeby. Používání přístrojů pulzní magnetoterapie v pohodlí domova je jednoduché. Po úvodním krátkém zaškolení ho zvládne každý.

Je toho hodně, co umí tato metoda. Léčí nejen naše tělo, s její pomocí se zharmonizuje naše fyzické s duševní rovinnou, stav, kdy člověk prožívá zdraví, klid, radost, pohodu. Což by mělo být cílem našeho spokojeného plnohodnotného života.

Izabela Klímová, MAD
tel. 775 077 053

Co říci závěrem? Snad jen to, že při práci na Sousedských listech mám za zády zapnutou jednu část přístroje. Tu velkou „desku“, kterou vidíte na obrázku. V příštím čísle budeme v seriálu o zdraví pokračovat.

Iva Reichlová

Miletínští dobrovolní hasiči měli v létě napilno

Rohoznice 26. 8., 15:03

Odstranění několika stromů z komunikace mezi obcí Rohoznice a Bílé Poličany. Na místě zasahovaly jednotky z Miletína a Hořic.

Tetín (požár) 18. 8., 15:14

Devět hasičských jednotek bylo zalarmováno kvůli nahlášenému požáru v obci Tetín. Podle oznámení měla na místě hořet kůlna v blízkosti domu. Nedaleko bylo také zaparkováno několik osobních vozidel. Po příjezdu hasiči průzkumem zjistili, že hoří dvě stavební buňky a přilehlé kůlny. V 15:45 ohlásil velitel zásahu lokalizaci, požár se nikam dál nešířil. Ze zasaženého objektu bylo nutné odvoztit asi 40 metráků uhlí, které jednotky prolily vodou. Místo požáru hasiči zkontrolovali pomocí termokamery.

Konečnou likvidaci ohlásil velitel zásahu těsně před 18. hod. Na místě pracoval vyšetřovatel hasičů, který zjistil, že příčinou vzniku požáru bylo samovznícení uhlí. Škoda byla vyčíslena asi na 150 tisíc korun. Díky zásahu hasičů se podařilo uchránit hodnoty představující asi 4 miliony korun. Při události nebyl nikdo zraněn. Na místě zasahovali profesionální hasiči z Hořic a Jičína, JSDH Pecka, Bílá Třemešná, Horní Nová Ves, Miletín, Lázně Bělohrad, Tetín a HZSP ČEPRO a.s. Cerekvice nad Bystřicí. Do večerních hodin zůstala na místě na dohlídku dobrovolná jednotka z Miletína, majitelům byla nařízena dohlídka po dobu 12 hodin.

Hořice (požár) 15. 8., 12:46.

Místní profesionální hasiči a dobrovolní hasiči z Hořic a Miletína byli přivoláni k požáru pole. Požár byl jednotkami ihned bezes škod uhašen.

Bílé Poličany (požár) 8. 8., 20:44.

Nahlášený požár chaty zalarmoval hned několik jednotek požární ochrany. Do Bílých Poličan vyjeli profesionální hasiči z Hořic i Dvora Králové nad Labem, JSDH Miletín a Bílé Poličany. Průzkumem místa události jednotky zjistily, že se jednalo o požár uskladněného dřeva u roubené chaty. Škoda byla odhadnuta asi na 5 tisíc korun, uchráněné hodnoty představují asi půl milionu korun. Vyšetřova-

tel hasičů na místě zjistil, že příčinou vzniku požáru bylo zřejmě nedbalostní jednání nezletilé osoby.

Bílsko u Hořic (požár) 31. 7., 12:36

Šest jednotek hasičů bylo zalarmováno kvůli nahlášenému požáru polního porostu. Průzkumem hasiči zjistili, že se jednalo o menší plochu asi 20x15 m. Požár byl rychle zlikvidován, na místě pomohla také zemědělská technika. Požár se obešel beze škody. Při události zasahovali profesionální hasiči z Hořic, JSDH Cerekvice nad Bystřicí, Miletín, Ostroměř, Hořice a HZSP ČEPRO a.s. Cerekvice nad Bystřicí.

Rohoznice (požár) 30. 7., 13:16

V katastru Rohoznice došlo k požáru osobního automobilu malého rozsahu, hořet začal po dopravní nehodě s nákladním automobilem. Na místo vyjeli profesionální hasiči z Hořic a dobrovolná jednotka z Miletína. Dvě osoby byly zraněny, do péče si je převzali zdravotničtí záchranáři. Jednotky zabezpečily místo události a postaraly se o likvidaci následků nehody.

Miletín (únik nebezpečných látek)

23. 7., 19:23

Profesionální hasiči z Hořic a dobrovolná jednotka z Miletína odstraňovali olejovou skvrnu, která vytekla na komunikaci z vozidla po technické závadě. Hasiči se postarali o úklid vozovky.

Třebihošť (požár) 19. 7., 05:41

K nahlášenému požáru v motorovém prostoru osobního vozidla Škoda Felicia Combi vyjžděli v pátek ráno profesionální hasiči ze Dvora Králové a dobrovolné jednotky Bílé Třemešné, Miletína a Třebihoště. Požár byl zpozorován během jízdy přímo před autoservisem. Uhašen byl zaměstnancem servisu, který použil hasičí přístroj. Hořet začalo kvůli technické závadě elektroinstalace. Škoda byla vyčíslena na 5 tisíc korun, rychlým zásahem byly uchráněny hodnoty asi 10 tisíc korun.

Miletín (záchrana osoby) 11. 7.

V ulici Jiřího z Poděbrad zasahovali profesionální hasiči z Hořic a dobrovolná jednotka z Miletína. Spolupracovali

zde se zdravotnickou záchrannou službou, když transportovali zraněnou osobu ze střechy garáže do vrtulníku LZS.

Hořice (požár) 3. 7., 08:46

Požár chaty v zahrádkářské kolonii v lokalitě Hrachovec byl na krajské operační a informační středisko hasičů nahlášen ve středu ráno před 9. hodinou. Podle prvních informací z místa události se neměly v objektu nacházet žádné osoby a požár se začínal šířit na okolní porost. Operační důstojník vyslal na místo události tři jednotky požární ochrany, profesionální z Hořic a dobrovolné z Hořic a Miletína. Při příjezdu hasičů na místo byla již chata v plamenech, na likvidaci požáru byly nasazeny tři vodní C proudy a jeden vysokotlaký proud vody. Požár byl zlikvidován v 10:46 hodin.

Chata byla požárem zničena, ohořelá konstrukce se už při dohašování začínala bortit. Jednotky ji proto musely následně rozebrat a postupně dohašovat zbylá ohniska. Na místo byl povolán vyšetřovatel hasičů, který zjistil, že za vznikem požáru stála pravděpodobně nedbalost. Škoda, kterou plameny napáchaly, byla vyčíslena na 300 000 Kč.

Pecka (požár) 27. 6., 14:13

Osm jednotek požární ochrany bylo postupně zalarmováno a vysláno k nahlášenému požáru stodoly u rodinného domu v Pecce na Jičínsku. Při události byl vyhlášen druhý stupeň požárního poplachu. Oznámení o požáru přijalo krajské operační a informační středisko krátce po 14. hodině. Hořela stodola, která se nacházela v bezprostřední blízkosti rodinného domu. Hasiči se soustředili nejen na likvidaci požáru stodoly, ale snažili se před plameny uchránit i rodinný dům. Celý zásah probíhal za použití dýchací techniky. Z důvodu nasazení většího množství hasičů vyjel na místo události protiplynový kontejner z centrální hradecké stanice, který je vybaven množstvím dýchacích přístrojů. Další technika byla vyslána i z jičínské stanice.

Pokračování na str. 25

Požár lokalizovali hasiči po 18. hodině a ještě během večera probíhaly dohašovací práce. Jednotky musely rozebírat části konstrukce stodoly i krovů, které hrozily pádem. Likvidaci ohlásil velitel zásahu v 19:37.

Dohlídku nad požářištěm prováděla do rána místní jednotka z Pecky. Zdravotnická záchranná služba si převzala do péče celkem čtyři osoby, z toho dva dobrovolní hasiče. Na místo zásahu vyjel vyšetřovatel hasičů, který jako příčinu vzniku požáru určil technickou závadu na elektroinstalaci. Škoda byla vyčíslena na 1,5 milionu korun, díky zásahu hasičů se podařilo uchránit hodnoty ve výši 2 milionů korun. Na místě zasahovali profesionální hasiči ze stanic Nová Paka, Ji-

čín a Hradec Králové, U Přívozu a dále JSDH Miletín, Nová Paka, Pecka, Lázně Bělohrad a Stará Paka.

Třebihošť (požár) 23. 6., 17:58

Čtyři jednotky hasičů byly zalarmovány kvůli nahlášenému požáru autobusu s cestujícími, který začal hořet v části Horní Dehtov. Při příjezdu hasičů na místo události se všichni cestující nacházeli mimo vozidlo, v autobuse cestovalo asi 25 osob.

Hasiči provedli průzkum v motorové části vozu a zjistili, že došlo zřejmě ke vznícení oleje. Velitel zásahu následně odeslal dobrovolné jednotky zpět na zbrojnici. Požár nezpůsobil žádnou škodu, naopak se podařilo uchránit hodnoty ve výši asi 300 tisíc korun. Pro cestující

přijela náhradní autobusová doprava. Na místě zasahovali profesionální hasiči ze stanice Dvůr Králové, povolány byly JSDH Bílá Třemešná, Miletín a Třebihošť.

Zdobín (požár/dopravní nehoda) 25. 5., 14:38

Královédvorští profesionální hasiči a dobrovolní hasiči z Miletína byli odpoledne přivoláni k dopravní nehodě dvou osobních vozidel. Jedna osoba byla odvezena do nemocnice na vyšetření. Hasiči provedli na vozech protipožární opatření a zasyпали uniklé provozní kapaliny sorbentem. Jednotka pomohla s naložením aut na odtah.

Tomáš Hlavatý

Hasičské soustředění - Robinsonův ostrov

Letos jsme již popáté vyrazili do Krkonoš na tradiční hasičské soustředění, tentokrát na téma Robinsonův ostrov. Výprava ve složení 19 dětí ve věku od 2 do 12 let, 5 vedoucích a 3 kuchařek odjela 3. července na chatu Slunečnou do Vítkovic.

Během celého soustředění jsme museli dokázat přežít jako trosečníci na pustém ostrově. Nejdříve jsme museli posbírat co nejvíce věcí ze ztroskotané lodi, které se nám posléze hodili třeba ke stavění přístřešků, vaření v přírodě a plnění dalších úkolů.

Vyrazili jsme na dva celodenní výlety, cíl prvního byl Medvědí, kde jsme si zařídili na krásném dětském hřišti. Druhý výlet byl na farmu Hucul, viděli jsme tam horské plemeno koní.

Po celou dobu soustředění jsme plnili různé úkoly a sbírali tak body. Nejlépe si vedlo družstvo Kačky Štěrbové ve složení Lucka Kordová, Markét Munzarová, Verča Chalupová, Věruška Přibyllová, Natálka Nosková, Štěpánek Knajf, Kačenka Štecherová, Štěpánka Smolíková a Fanda Václavík.

Jako druhé se umístilo družstvo pod vedením Šimona Haka ve složení Amálka Baliharová, Áďa Munzarová, Markét Malíková, Jáchymek Holman, Jiřa Jungman, Vojta Tůma, Ála Smolík, Honzík Štecher a Lucka Lánská.

Hlavní vedoucí byla moje maličkost Marcela Svobodová, o celý program se vzorně starala Klára Knajflová, na výbornou nám se vším pomáhal Honza Korda, jako maskot byl nám nejmenší účastník Vojtík Knajfl.

O bříška nám skvěle pečovaly naše kuchařky (babičky) Jana Svobodová, Hana Hlavatá a Ilona Dulínková, kterých si moc vážíme a moc jim děkujeme.

Závěrem bych chtěla poděkovat městu Miletín a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR za finanční a materiální podporu.

Tomáši Trnovskému, Luboši Noskovi a Stanislavu Smolíkovu za pomoc při dopravě dětí.

Největší dík patří všem, kteří ve svém volném čase věnovali tento čas dětem z kroužku Mladých hasičů v Miletíně.

Marcela Svobodová

Labe od moře k prameni

Už pár let jsem měl v hlavě nápad na kole zdolat cestu podél Labe. První prázdninovou neděli jsme se proto s Karlem Erbenem vydali za jasným cílem.

Cestu jsme z původního záměru cyklocesty od pramene k moři přeplánovali směrem opačným, od moře k prameni Labe. Vzdálenost stejná, jen se raději v případě možných problémů po cestě přibližovat k domovině.

Z miletínského náměstí jsme vyjeli brzy ráno do Hořic na nádraží, kde jsme naložili kola a přes Hradec Králové, Prahu a Hamburk jsme se večer dostali do přístavního města Cuxhaven. Po 10kilometrové projížďce po pobřeží Severního moře jsme se ubytovali v kempu.

Hned první den po snídani v 6 hodin jsme vyrazili na bod Kugelbake, kde se Labe vlévá do Severního moře.

Vše zaznamenáno v mobilních telefonech, můžeme vyrazit po cyklostezce Elbe směr Hamburk. Po 150 km jsme tam.

Nastupujeme na loď, která nás veze do centra. Sjíždíme výtahem do cyklotunelu pod Labem a vyrážíme z Hamburku hledat ubytování. Našli jsme ho po 40 km v kempu Elbstorf.

Druhý den jsme vyjeli bez jasného cíle: kam dojedeme, tam dojedeme. Večer okolo 20. hodiny po ujetých 170 km nás přivítalo město Wittenberge. Ubytovali jsme se opět v kempu.

Zpětně přiznávám, že tato část se mi líbila určitě nejméně. Nic zajímavého k vidění, prostě jen šlapeš a šlapeš.

Třetí den máme jasný cíl: Magdeburk. Po krásné cyklostezce, kde Labe zdoláváme dvakrát přívozem, jsme dorazili. Následuje krátká prohlídka města a pak do jachtařského kempu asi 10 km pod Magdeburk. Tam potkáváme první Čechy, kteří jedou z Ústí nad Labem k moři. Tento den ujeti 163 km.

Čtvrtý den začíná špatně: po pár kilometrech přijíždíme k přívozu, který ale není v provozu. To pro nás znamená dvacetikilometrovou objížďku.

Útěchou je nám parádní cyklostezka, po které přijíždíme večer k dalšímu pří-

vozu. Ten nám zase nepomůže. Naštěstí nedaleko je překrásný kemp v obci Elster, kde zakončujeme denní dávku kilometrů, tachometr ukazuje 145.

Cílem pátého dne v sedle kola jsou Drážďany. Cestou míjíme docela dost hradů a zámků, ale nezastavujeme a šlapeme dál. K večeru dojíždíme do Drážďan, kde už si nenecháme ujít prohlídku historického centra.

Poté pokračujeme ještě 10 km a večer o půl desáté se ubytováváme v kempu. Tento den máme v nohách 178 km. Těšíme se, že zítra přejedeme hranice a budeme „doma“.

Následujícího šestého dne přijíždíme na hraniční přechod v 9 hodin ráno. Jasně, vyfotit se musíme a hurá směrem ku Děčínu.

Tento úsek cyklostezky je z celé cesty nejkrásnější a všem doporučuji. Poté pokračujeme směr Ústí nad Labem, Litoměřice a Mělník. Po 15 km za Mělníkem jsme hladoví, házíme proto kotvu v malé

vesničce. Zaháníme hlad a tamní lidé nám rádi přespat na dětském hřišti pod širákem. Po ujetých 160 km dbáme jejich rad.

Sedmý den labské výpravy je daným cílem Dvůr Králové. Po návštěvě královského hostince v Kladrubech přes Pardubice dorážíme do Hradce Králové. Občerstvovací i odpočinkové zázemí nám poskytne společný kamarád.

A vyrážíme po cyklostezce směrem ke Kuksu a do Dvora Králové. Tento den jsme ujeli neuvěřitelných 206 km a byli jsme rádi, že v cíli na nás čekala má žena. Odvezla nás domů, abychom se umyli, přespali v postelích pod peřinami a mohli další den dokončit vysněný cíl.

Ráno je jasné: osmý den budeme finišovat: pramen Labe čeká. Vyrážíme v 7 hodin ze Dvora Králové, lehčí o cestovní brašny odložené doma. Už nám bude stačit jen batoh na záda. Přes Les Království a Hostinné šlapeme do Vrchlabí. Zastavujeme na krátkou kávovou a čajovou pauzu u Ondry Machačky.

A vyrážíme na nejtěžší, finální část výpravy: přes Míšečky a Vrbatovu boudu k prameni Labe.

Tam jsme se s Karlem vyfotili ve tři hodiny odpoledne: **mise Labe splněna.**

Zbývala už jen cesta domů, přes Jilemnici a Pecku do Miletína a Rohoznice. V pivovarské zahrádce na nás čekali kamarádi.

Dohromady jsme za osm dní najeli krásných i těžkých 1303 kilometrů.

Nohy, ruce, zadky, záda nás už nebolí, zážitky zůstávají...

Petr Jalový

Scorelauf 2019

Šestý ročník Miletínského Scorelaufu je za námi, zde je krátké ohlednutí za jeho průběhem.

Start v Miletíně na koupališti byl jako obvykle první sobotu v září, tentokrát to bylo 7. září, od 8:00 do 10:00. Závodníci v kategoriích cyklo, pěší a běžci se vydali na šestihodinový orientační maratón po zdejších okolí.

Ranní déšť byl pro zvolení optimálního času startu pro mnohé z 52 přihlášených dvojic limitující tak, že se na trať vydali až v posledním možném termínu.

Oproti předchozím ročníkům nebyl popis kontrolních míst na povinné kontrole u Miletínské věže, ale každá dvojice ho obdržela na startu společně s mapou.

Spolek VOTO Zelená Stopa pod vedením Bedřicha Haka vybral zřejmě nejtěžší trasu v historii, čemuž napomohlo i to, že tématem byly vyhlídky.

Vždy se muselo do kopce a body na mapě byly rozesety od Chotěbořek až po zříceninu hradu Kumburk za Novou Pakou.

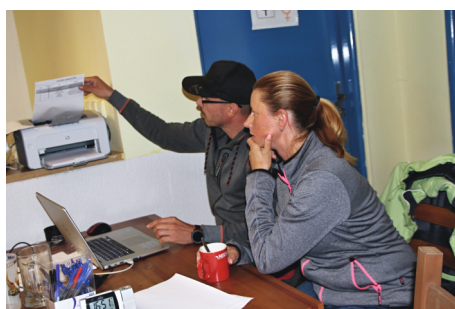
Živá kontrola se letos odehrávala na Vlkanově u Vidoně a obnášela dvě disciplíny: vědomostní: poznávání českých zámků, a výkonnostní: skákání přes švihadlo.

Pro některé z účastníků mohla mít ještě i další, morální aspekt. V obci totiž probíhala kulturní akce „Posvícení v osadě Vlkanov“. Byla

tedy příležitost sklouznout k jinému, než sportovnímu pojetí dne :-).

Krátce po 14. hodině do cíle přijíždějí dvojice, které neotálely na startu.

Bylo dobře, že se počasí trochu umoudřilo a oproti minulému ročníku v cíli nezaznamenáváme skrz naskrz promoklé borce.

Organizátoři začínají počítat a vyhodnocovat zaznamenané kódy jednotlivých míst, které se dvojicím podařilo dosáhnout a najít.

Po dojezdu mají účastníci možnost opláchnout sebe i kolo a dát si něco z připraveného občerstvení.

No a následuje vyhlášení výsledků a rozdání cen těm nejuspěšnějším v jednotlivých kategoriích.

Letošním celkovým vítězem se stal team MA-PA Bike, Martin Císař a Pavel Kohout, kterým se podařilo nasbírat celkem 1106 bodů.

Závěrem děkujeme všem účastníkům za to, že podstoupili nelehký závod a podali super výkony. Věříme, že si z tohoto dne odnesli fajn zážitek.

Poděkování patří spolku VOTO Zelená Stopa a Bedřichu Hakovi za zajímavé téma a výběr bodů.

Samozřejmě velké díky patří organizátorům a sponzorům: Město Miletín, Uni Roll Czech s.r.o., Klimizol, IKDrinks, Cukrárna Erben, KAD spol. s r.o., S.A.M s.r.o., Straker s.r.o. a KUPKOLO.cz s.r.o.

Start 7. ročníku je naplánován na **5. září 2020**. Věříme, že se nás sejde zase o něco víc. Pro ty, kteří přijedou dřív a do závodu nastoupí odpočatí, bude rezervováno ubytování v chatkách kempu.

Foto a další informace jsou k vidění a k dispozici na našem webu: www.scorelauf.cz.

Za Prasklej řetěz Breta
Fotografie archiv klubu

Němečtí přátelé u nás

O posledním prázdninovém víkendu k nám zavítali přátelé z německého partnerského městečka Großstöbnitz. Minulý rok, kdy došlo k rozšíření původní fotbalové družby o ostatní sporty, především členy dobrovolných hasičů, bylo letos poprvé na nás, jak se k nově rozšířené družbě postavíme a jak ji po organizační stránce zajistíme.

Díky zapojení města Miletín, téměř všech oddílů sportovního klubu, hasičů a mladých hasičů se nám podařilo německé přátele pohostit opravdu důstojně.

Po pátečním příjezdu a ubytování v kempu či v rodinách jsme se sešli na hřišti, kde se konala první akce: turnaj v šípkách.

V sobotu dopoledne měli kamarádi z Německa na výběr více možností.

Mladí dobrovolní hasiči a tým roztleskávaček přijali pozvání do nedaleké ZOO ve Dvoře Králové. K nim se připojili i zástupci našeho spolku dobrovolných hasičů. Ostatní volili mezi turnajem v nohejbale a procházkami po Miletíně.

V poledne jsme se sešli v nově zrekonstruované hasičské zbrojnici, kde jsme se našim kolegům pochlubili cisternou a hlavně zbrusu novým zázemím, které už je na úrovni 21. století. Zároveň si pozvaní pochutnali na vynikajícím guláši.

Odpolední blok sportovního klání a společenských her odstartoval turnaj ve volejbale. Kromě týmu Großstöbnitz se tu představily týmy Zdobína a Rohoznice.

Zároveň se v kempu začala odehrávat branná výchova mladých hasičů.

Na několika stanovištích si oba tábory vyzkoušely nejrozmanitější dovednosti, například práci s buzoulou, lezení po laně a jiné.

Před fotbalovým zápasem jsme mohli shlédnout vystoupení našich mažorettek a hostujících roztleskávaček tzv. cheerleaders. Všechny

předvedené sestavy patřily ke zlatému hřebu sobotních výkonů.

V navazujícím fotbalovém zápase starých gard sice domácí tým obdržel hned v úvodu branku, avšak díky netradičním střelcům se zápas otočil a nakonec se domácí radovali z výhry 9:5.

Všichni hráči si zápas užili v přátelské atmosféře a také diváci byli jistě spokojeni.

Kvalitní sportovní výkony nám předvedli i mladí hasiči, kteří si vyzkoušeli své dovednosti při útoku. Na závěr si opět po roce „střihli“ svůj útok i amatéři z nehasičského oddílu a zopakovali tak své loňské vystoupení.

Po občerstvení, zajištěném hráči stolního tenisu, následovala volná zábava při poslechu hudebního mixu DJ Bráchy. Zde nutno pochválit německé cheerleaders, které zaplnily taneční parket a roztančily zbytek osazenstva restaurace.

Na nedělní dopoledne připadly už jen aktivity spojené s odjezdem: vyklizení chatiček v kempu, příjemné zhodnocení návštěvy, ke kterému přispělo i krásné počasí.

A loučení s tím, že již nyní se těšíme na setkání v létě 2020, které se uskuteční opět v Großstöbnitz.

Ondřej Machačka
Fotografie Iva Reichlová

Příprava A mužstva mužů na sezónu 2019-2020

Jak už jsem psal v červnovém vydání Sousedských listů, minulá sezóna byla kvůli nekonečné marodce velmi náročná. Proto bylo nutné rozšířit hráčský kádr tak, aby byl i v případě zranění dostatek hráčů pro A i pro B mužstvo.

Jsme rádi, že se tento záměr podařilo uskutečnit a na našem hřišti se objevilo několik nových tváří. Důležité je, že se jedná o hráče se vztahem k Miletínu. Po několikaleté pauze strávené v Novém Bydžově se vrací na domácí trávník Lukáš Kňourek. Dalším hráčem, který znovu oblékl miletínský dres, je Zdeněk Minich ze Sokola Cerekvice nad Bystřicí. Novým hráčem je také Patrik Vencel, který se do Miletína přistěhoval. Jemu a jeho rodině přejeme, aby se jim tady líbilo a aby pohoda byla vidět i na hřišti.

S radostí oznamujeme, že se do přípravy zapojili také naši odchovanci, kteří působí na střídavý start v dorostu Lázní Bělohrad a mohou hrát i za naše muže. Jedná se o hráče Vojtěcha Jalového, Matyáše Pauluse a Matěje Kučeru. Všichni tito hráči již odehráli několik přípravných zápasů a ukázali svůj potenciál. Jistě jsou příslibem do budoucna.

S potěšením také konstatuji, že se po dlouhotrvajícím zranění vrátili na trávník Pepa Němeček a Ondřej Machačka. Věřme, že jim zdravotní stav vydrží tak, aby byli ještě dlouho oporami mužstva.

Po výsledkově nepovedené přípravě jsme vstoupili do soutěže porážkou 1:3 v Nové Pace. První mistrovský zápas na domácím pažitě jsme si však užili a vyprovodili jsme Kopidlno debaklem 6:1.

K dalšímu zápasu jsme zajížděli do Úpice, která právě spadla z vyšší soutěže. Zápas jsme vyhráli 3:1 a těšili jsme se na další domácí zápas proti rezervě Vrchlabí. Toto utkání bylo velmi těžké, ale po bojovném výkonu jsme ho zvládli a vyhráli 2:1.

V pátém kole nás čekal zápas v Dolní Kalné, kde se nám tradičně nedaří. To, co jsme však na tamním trávníku předvedli, bylo velké zklamání. V našem dresu se nenašel jediný hráč, který by snesl přísnější měřítko. Tak se nemohl nikdo divit, že jsme odjížděli s ostudnou porážkou 0:6.

I další utkání jsme odehráli na soupeřově hřišti dne 14. září. Tentokrát byl soupeřem rival z Bílé Třemešné. Před tímto zápasem byl v šatně důrazně rozebrán minulý ostudný zápas tak, aby hráči pochopili, že na hřišti musejí pro naše fanoušky, kteří nás doprovázejí, odvézt

podstatně jiný výkon. Je dobře, že si to hráči vzali k srdci. Od první minuty předváděli zodpovědný a dobrý výkon, který okořenili pěti pěknými brankami. Do tabulky jsme si připsali další tři body a usadili se na čtvrtém místě, což odpovídá naším představám atakovat čelo 1 B. třídy.

Zápas 22.9. *Miletín A versus Jičín B* začal netradičně. Fotbalisté obou našich mužstev se sešli na hřišti, aby pogratulovali panu starostovi, jak o tom píšeme na první straně. Netradiční je i fotografie níže, na které jsou nejen miletínští, ale i jičínští fotbalisté.

V utkání proti omlazené rezervě Jičina jsme podali ospalý a bezkrevný výkon. Přesto jsme šli v prvním poločase do dvoubrankového vedení. Na začátku druhé půle jsme zahodili několik šancí a přišlo to, co se většinou v takových zápasech stává. Po rohovém kopu těsně před koncem soupeř snížil a z jasného zápasu bylo nakonec drama, naštěstí s konečným výsledkem 2:1.

Bodový zisk z posledních čtyř zápasů nás posunul na čtvrté místo tabulky. To je také naše představa, kde bychom se měli pohybovat. Přejeme si také, aby do našeho krásného areálu našlo cestu více příznivců fotbalu.

Antonín Kraus

Miletínské fotbalové naděje

FOTBAL – na začátku je to krok do neznáma, když rodiče přivedou chlapce nebo dívku na první fotbalový trénink. Bude se jim to líbit, půjde jim to, zvládnou se naučit všechny klíčky, přihrávky a základy hry?

Někdo je na hřišti jako ryba ve vodě a jde mu to hned od začátku, další se poctivým přístupem vypracuje a někomu to nejde a hledá své uplatnění jinde. Ti, kteří vydrží, mohou postupně začlenit kopanou do svého života a najít pro ni pevné místo mezi školou a svým volným časem.

Jak se neustále zlepšují, mohou začít snít své sny – budu jako má oblíbená hvězda, budu se chtít fotbalem živit, nebo upřednostním školu a fotbal mi bude sloužit jako relax při budoucím, třeba náročném povolání?

Mezi ty, kteří své první fotbalové kroky učinili v Miletíně a pak vytrvali, patří mj. Eliška Baliharová, Vratislav Hak, Josef Hanzlík, Vojtěch Jalový, Matěj Kučera a Matyáš Paulus.

Kde nyní působí, kde dále rozvíjejí a zlepšují své fotbalové dovednosti, případně jaké mají fotbalové sny? To nám přibližují ve svých odpovědích. Ty zároveň mohou být motivací pro mladší děti nebo pro rodiče, kteří nevědí, co má jejich dítě dělat ve volném čase. Přiveďte je do fotbalového oddílu.

JV: *V kterém týmu nyní působíš, na jakém postu hraješ a jaké jsou tvé poslední týmové a individuální výsledky?*

Eliška: FC Hradec Králové, hraju útok a občas i zálohu, můj úspěch z fotbalu je, že jsem se dostala na ODM – Olympiáda dětí a mládeže.

Vrátá: FC Hradec Králové, na postu pravý obránce. Na týmový úspěch stále čekám, individuální úspěchy: reprezentace ČR U16 a reprezentace ČR future U16.

Pepa: V současné době hraju za tým TJ Jiskra Hořice na postu pravého obránce. Výrazné týmové úspěchy zatím nebyly a individuální taky ne.

Vojta: Hraju v týmu FKM Javorka/SK Miletín. Individuální úspěchy zatím žádné a s týmem začínáme sezónu, takže zatím taky žádné.

Matěj: I přes mé dlouhotrvající zdravotní problémy, léčím se s leukémií, už můžu po dvou letech konečně hrát fotbal. Hraji za FKM Javorka/SK Miletín na postu stopera.

Maty: Nyní hraji za tým FKM Javorka/SK Miletín – mladší dorost a již jsem také nastoupil v mistrovském

utkání za miletínský A tým. Můj poslední individuální úspěch byl, když jsem v loňské sezóně se 17 vstřelenými brankami vyhrál nejlepšího střelce v týmu. S týmem jsme jinak zatím nic velkého nevyhráli.

JV: *Jak se ti daří skloubit školní povinnosti s fotbalem a dojížděním. Máš nějaké úlevy ve škole?*

Eliška: Školu zvládám zatím dobře, akorát tenhle rok to bude asi těžší. Úlevy? Ano, mám, vždy požádáme školu o uvolnění.

Vrátá: Úlevy nemám, jsem na internátě FC Hradec Králové na Bavlně. Školní povinnosti se musí podařit skloubit s fotbalem, protože škola je základ a pokud se chci fotbalu věnovat na této úrovni, musím školu zvládat. Studuji sportovní management.

Pepa: Trénujeme třikrát týdně, snažím se stíhat školu i tréninky. Pokud máme zápas, nemám problém ve škole s uvolněním, ale jinak žádné další úlevy ve škole nemám. Na dojíždění využívám v letním období kolo, pak autobus v kombinaci s odvozem z tréninku rodiči.

Vojta: Ve škole žádné úlevy nemám, ale stíhám to.

Matěj: Nyní už žádné úlevy nemám, po škole si udělám úkoly a připravím se na další den. Potom odjíždím na trénink autem nebo na kole.

Maty: Škola loni malinko pokulhávala, ale snažím se to skloubit, co nejvíce to jde. Na tréninky dojíždím autobusem nebo na kole. Zatím jsem nikdy neměl žádný individuální studijní plán, či nějaké úlevy ze školy.

JV: *Chceš se fotbalu věnovat profesionálně, nebo máš vysněnou jinou profesi?*

Eliška: Fotbal mi dělá radost, je to můj koníček a sport, který dělám odjakživa. Ale asi ano. Chtěla bych si to jednou zkusit profesionálně, kdo ví...

Vrátá: Pokud, jak se říká, dá zdraví, tak bych se mu rád věnoval na profesionální úrovni. Nicméně si dokážu představit se věnovat fotbalu nebo jinému sportu v jiné pozici než aktivní hráčské.

Pepa: Aktuálně určitě ne a ani vysněnou profesi prozatím nemám.

Vojta: Fotbalu se chci věnovat jenom pro zábavu, žádnou jinou vysněnou profesi nemám.

Matěj: Až se vyléčím, chtěl bych se fotbalu věnovat profesionálně, ale nevím, jestli na to mám.

Pokračování na str. 31

Maty: Ano, chtěl bych být profesionální fotbalista. A jednou se dostat do týmu AC Sparta Praha.

JV: *Jakou máš podporu v rodině, vozí tě na tréninky, jezdí rodiče na zápasy?*

Eliška: Rodina mě ve fotbale hodně podporuje, hlavně táta. Ano, vozí mě a na zápasy se taky jezdí koukat.

Vrátá: V rodině mám maximální podporu. Na zápasy téměř ve 100 % rodiče i sourozenci jezdí.

Pepa: Rodina mě podporuje ve všech směrech. Když je potřeba, tak na tréninky mě odvezou autem a jezdí i na zápasy.

Vojta: Rodiče mě ve fotbale podporují. Na tréninky jezdím na kole, ale na zápasy mě rodiče vozí.

Matěj: Táta mě podporuje ve fotbale nejvíc z rodiny. Vozí mě na tréninky i zápasy a dává mi rady, jak bych se měl zlepšovat.

Maty: V rodině mě podporuje taťka. Vozí mě na zápasy.

JV: *A poslední otázka navíc pro Elišku, jako pro dívku: Jaká je holčičí parta, mají holky spíše stejné*

zájmy jako kluci, nebo řešíte spíš módu, nehty, tetování, kluky atd.?

Eliška: Naše parta je skvělá, jsme výborný kolektiv a co se týče zájmů, máme je spíše jako kluci.

Každý z našich mladých fotbalistů má jiné plány do života. Ale všechny spojuje vášeň jménem fotbal, při kterém vznikají celoživotní přátelství a s jehož pomocí se dá i z Miletína vystoupat do nejvyšších pater fotbalové elity.

Děkuji vám za čas, který jste našim otázkám věnovali. Přeji vám všem, aby se vám dařilo ve studiu i na sportovním poli. Abyste se rádi potkávali i na hřišti v Miletíně, odkud jste se odrazili ke splnění svých snů.

Jan Vaniš

Redakce: Odpovědi dalších mladých fotbalistů, kteří z Miletína postoupili do „vyšších pater“, se nám nepodařilo získat.

PŘIJĎ I TY MEZI NÁS!!!

Vratislav Hak

Eliška Baliharová

Z MILETÍNA DO REPREZENTACE

www.skmiletin.cz

CELOROČNÍ NÁBOR DĚTÍ OD 5 LET

fotbal.skmiletin.cz

Město Miletín

náměstí Karla Jaromíra Erbena čp. 99, Miletín
vyhlašuje podle § 7 zákona č. 312/2002 Sb.
výběrové řízení na funkci

odborný referent stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Miletín

Druh práce: správní činnosti, agenda stavebního úřadu a územního plánování

Místo výkonu funkce: správní obvod města Miletín

Platová třída: 9 - 10

Hlavní předpoklady pro výkon funkce: dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům, státní občanství ČR, bezúhonnost, ovládnutí jednacím jazykem, minimálně střední vzdělání s maturitou

Předpokládaný termín nástupu: 1. prosince 2019, případně po dohodě

**Podrobné informace zájemcům rád poskytne pan Ladislav Hejna,
referent stavebního úřadu a územního plánování, telefon 493 693 031.**

Informace též na úřední desce města.

ZKS

A PEPPERMINT COMPANY

Pro náš závod ZKS miltex s.r.o. v Miletíně hledáme nové spolupracovníky.

NABÍZÍME:

- trvalý pracovní poměr
- zázemí stabilní mezinárodní společnosti
- práci na směny v nepřetržitém provozu
- příspěvek na stravování na pracovišti
- zvýhodněné volání i pro rodinné příslušníky
- program pracovních pobytů v našem mateřském závodě ZKS u Zwickau v Německu

Chcete se stát naším spolupracovníkem?

Těšíme se na váš zájem!

Monika Kašparová
personální referentka

tel.: 493 653 117
m.kasparova@zks-miltex.cz

Sousedské listy

063